Tef

Anayasa - Ben senin bildiğin
kızlardan değilim.

SORDUĞUMUZ 20 SORUYU BİLEN OKUYUCUMUZU

RİVİYERA

SEVİL

KALKÜTA ve

BOMBAY'A

GÖNDERİYORUZ.

Sorulara doğru cevap vermiyenler için-den 240 kişiyi ise yalan şaadetten mahkemeye vereceğiz

ACELE HAKKI T. A. Ş.

OFFICES AND AGENTS IN ALL PRINCIPAL CITIES

BULAŞIKLARI SADECE 10 Dakikada Yıkayıp Kuruladı

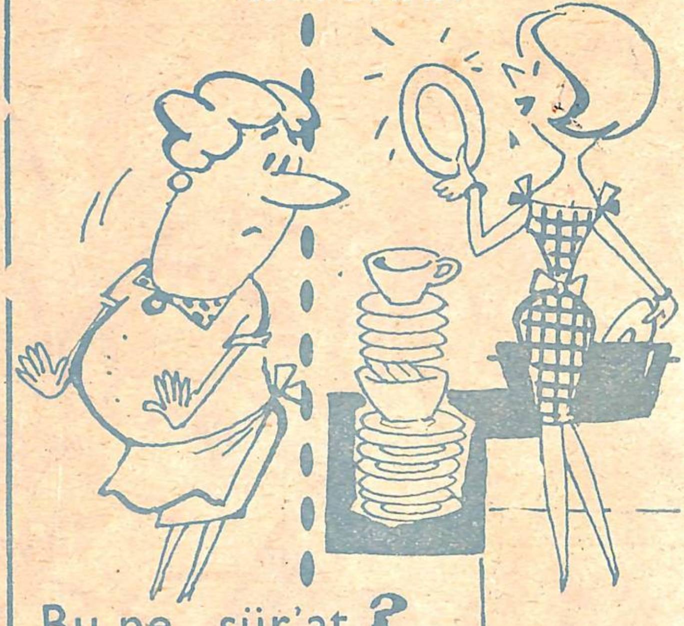

Bu ne sür'at ?

Demeyin Çünkü O

Daha önce Ahmet Nazmi bulaşık evinde kurs almıştı.

Ahmet Nazmi bulaşık ve lisan kursevi

Hazırlayan SUAVİ SÜALP

Hollanda menşeli halis İNEK, KEÇİ KOYUN ve MANDA sütünü ancak orada bulabilirsiniz

FAKAT

100/100 saf süt içmek istiyorsanız ?

BOŞUNA ARAMAYIN BULAMAZSINIZ

Her Ev Kadınına Kolaylık Dır - Dır

SAYESİNDE TOZ, PİSLİK SÜPRÜNTÜ - LERİNİZİ SO - KAĞA ATACA ĞINIZA

ÇÖP TENEKESİNE ATIN

Belediye Temizlik M. Nuri Temizbakan

Her Sabah 15 Dakika kültür fizik yapıyorsunuz da

NEDEN HER SABAH BENİM RADYODAKİ KONUŞMALARIMI DİN-LEYİP KÜLTÜRÜNÜZÜ İLERLETMİYORSUNUZ ?

CEVDET GÖDA

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT 2 ★ 19 NİSAN 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 44

Uçtu Uçtu...

Uçtu, uçtu. «Yuri Gagarin» fezaya uçtu. 108 dakika gökyüzünde dolaştı. Geriye baktı, dünyamızı mavimtrak bir sis tülüne sarılmış gördü. İleriye baktı, güneşi bugüne değin hiçbir insanoğlunun görmediği parlaklıkta buldu. Yeryüzündekilerle tarihin en uzak mesafeli konuşmasını yaptı. Roketin içinde her şey teker teker saat gibi işliyordu. Nihayet bir iki âleti kontrol etti. Bir düğmeye bastı. Bir kolu çekti. geriye döndü. Yeryüzüne indi. Bir kaç saat sonra belkide evindeydi.

Böylece insanoğlu kâinatın esrarlı boşluğuna doğru uzanmış oldu.

Kim ne derse desin, bu ne şunun ne bunun, bütün insanlığın müşterek zaferi idi. Rus Gagarin'i bir Amerikalı, bir Alman, bir Çinli, bir İtalyan takip edecektir. İhtimal, çocuklarımızın günlerine kalmadan evimize ay'dan Merih'ten mektup gelecektir.

Yuri Gagarinin roketi insanoğluna yepyeni bir maceranın kapılarını ardına kadar açmıştı. Cangılları, Okyanusları, Himalâyaları aşan insan kısa zamanda gökyüzünün bugüne kadar bilinmiyen uzaklıklarında da rahatça dolaşır olacaktı. İtecekti meçhul ufukları hergün biraz daha ileriye, Öteye... sonsuzluğa, durmadan daha fazlasını bilmek, öğrenmek görmek istiyecekti.

Birşey vardı. Birşeyler, insan oğlunun içinde... İlerdekini özleten, ona erişmek isteten. Bir yolunu bulup serbest kaldı mı uçup gidiyordu ötelere. Denizlere dalıp, dağlara tırmanıyor, göklere uçuyordu. Tanrıların Tanrıçaların katına ulaşmayı özlüyordu. Sanki kollarını Ulu Tanrıya doğru uzatıyordu. Böylesiyle ne kadar insandı. Kahramandı ve güzeldi.

Emil Galip SANDALCI

HAFTANIN HATLARI

«KUVVETLER AYRILIĞI!»

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

IKTİDAR DEĞİŞİKLİĞİ

İstanbul Belediyesi bütün hamal kâhyalarını değiştirmiş, yerlerine de emekli subayları getirmiş. Bunun üzerine Hamallar Cemiyeti İdare Kurulu, olayı protesto etmiş, filân filân...

Ben eskiden, «hamallar kâhyası» denince, bu adamı eski bir hamal, artık çalışamıyacak duruma gelmiş yaşlı bir sırık hamalı sanırdım. Hamal kâhyalığının önemli bir yer olduğunu, ilk D. P. lilerin günün de anlamışımdır. D. P. liler başa geçince ilk iş olarak C. H. P. li hamal kâhyalarını atıp yerlerine kendi adamlarını getirmişlerdi de kıyamet kopmuştu.

Bu memlekette iktidar değişikliği, galiba hamal kâhyalarının değişip değişmediği ile anlaşılıyor.

NEDİR? NE DEĞİLDİR?

Anayasaya «milliyetçilik» maddesi konsun mu, konmasın mı tartışması çıktığından beri gazetelerde yayınlanan yazılara bakıyorum: Milliyetçiliğin bir takım ünlü düşünürlerce nasıl görüldüğü, ne olduğu ne olmadığını, ne olacağı, ne olabileceği, nasıl olması gerektiği.

Yahu, milliyetçiyiz diye bu kadar yıldır bar bar bağıranlar nerede? Yoksa biz bu lâfı bilmeden mi kullandık bugüne değin?

Bari Temsilciler Meclisinde ne konuşulmuş, onları bulup okuyayım diyorum, bulamıyorum. Bulduklarım, görebildiklerim, dişe dokunur, eskilerin deyimi ile «sadra şifa verici» şeyler değil.

Anlaşılan Temsilciler Meclisi üyelerinin bir takımı, ne olduğunu anlıyamadıkları için o maddenin anayasa'ya girmesini istemediler; bir takımı da savunması bize düşerse ne yaparız diye telâşlandıkları için o maddenin yeni Anayasa'dan çıkarılmasına kızdılar.

CANAVAR

Eichmann'a, mahkemede, isterse konuşmama hakkı tanınmış diye okudum gazetelerde.

Ne konuşacağı olur böyle bir canavarın, demeyin; bir insanın böylesine bir canavar olması, olabilmesi, bütün insanlık adına merak edilecek bir konu değil midir? Ve bu konu, en iyi onun ağzından öğrenilmez mi?

Yok, bu hak, konuşmama hakkı, bir suçlunun bile utanılacak durumlara düşürülmemesi düşüncesiyle tanındıysa, yanlıştır; bu adamda utanmak ne gezer!

Bugün asıl başı önüne eğik olan, Alman halkıdır sanırım; içimizden böylelerini nasıl çıkardık, nasıl barındırdık, nasıl yücelttik diye, asıl onlar susuyorlar.

Melih Cevdet ANDAY

— YAŞASIN NİHAYET İKİ YAKAM BİR ARAYA GELDİ.

AKILDA KALAN

Üç arkadaş bir çay salonuna girip oturdular. Garson yanlarına geldi.

Müşterilerden biri:

— Çay içeceğiz, dedi. Yalnız, benimki demli ve koyu olsun.

İkincisi:

— Benimkini açık isterim, dedi.

Üçüncüsü ise:

— Bana da çay getirin. Bardak temiz olsun, demekle yetindi.

Biraz sonra çayları getiren garson:

— Temiz bardak hangisinin olacaktı? diye sordu...

TESELLİ

— Doktor, ölümden korkuyorum; hayatımı uzatacak bir ilâç biliyor musunuz?

— Kat'i bir ilâç yok, ama sigara, alkol ve kadından vazgeçin, her gün on iki saatinizi yatakta geçirir ve geceleri dışarı çıkma huylarını bırakırsanız, faydasını görürsünüz.

— Yani daha mı çok yaşarım?

— Aşağı yukarı öyle. Saatler ve günler daha uzun gelir.

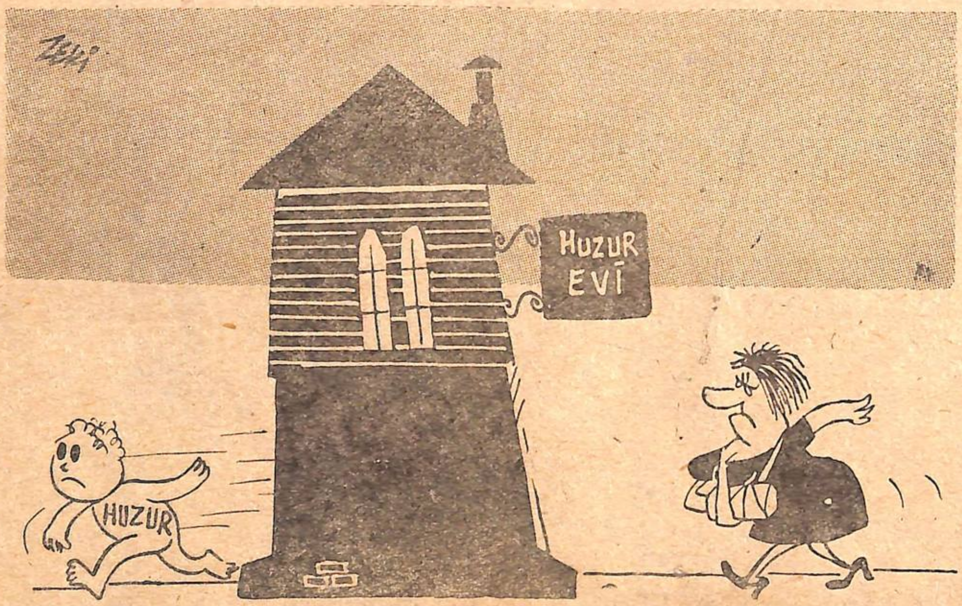

GEÇİMSİZ KAYNANALAR İÇİN «HUZUR EVLERİ» AÇILACAK.

(Gazeteler)

MESELE BAŞKA

Cimrinin biri diş hekimine gitmişti. Hekim hasta dişi muayene ettikten sonra:

— Dişi çekmemiz gerekiyor. Bunun için de önce morfin yapmak lâzım.

Bunun üzerine cimri ceplerini yoklamıya başladı. Hekim:

— Dişi çekmeden para vermek mecburiyetinde değiisiniz, dedi.

— Para verecek filân değilim. Morfin yapılmadan önce kaç param olduğunu sayıyorum.

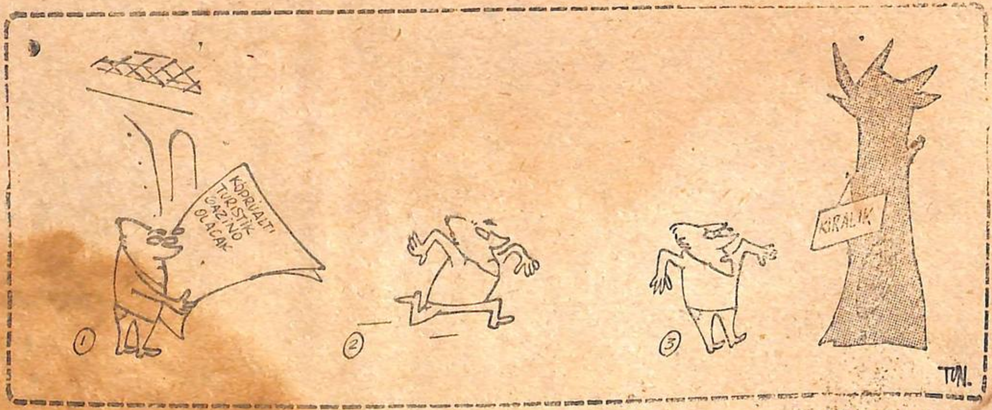

BELEDİYE AĞAÇ GÖLGELERİNİ KİRALIYACAK

(Gazeteler)

BİLAKİS BÜNYE KUVVETLİ

Louis Jouvet sıhhî bakımdan çok kötü durumda olan bir dostuna raslamıştı. Adamın karaciğeri vazifesini yapmıyordu, bacaklarında romatizma vardı, zâfiyet çekiyordu. Üstelik bir de şeker hastalığından muzdaripti. Dert yandı adam:

— Bünyemin bu kadar bozuk olması beni mahvediyor.

Jouvet kızgınlıkla konuştu:

— Hadi canım sen de, dedi. Bünyenin bozuk olduğunu da kim söyledi? Demir gibi bünyen var. Yoksa bu kadar hastalığa nasıl tahammül ederdin?

TIPTA İLERLEME

Hasta -- Aman doktor bey ne yapıyorsunuz? Geçen hafta geldiğimde hastalığım için başka bir teşhis koymuştunuz, bugün de başka...

Doktor — Çok doğru söylüyorsunuz. Geçen haftaki teşhisim le bu günkü teşhisim arasındaki fark, Tıp ilmindeki ilerlemenin dehşetini göstermez mi?

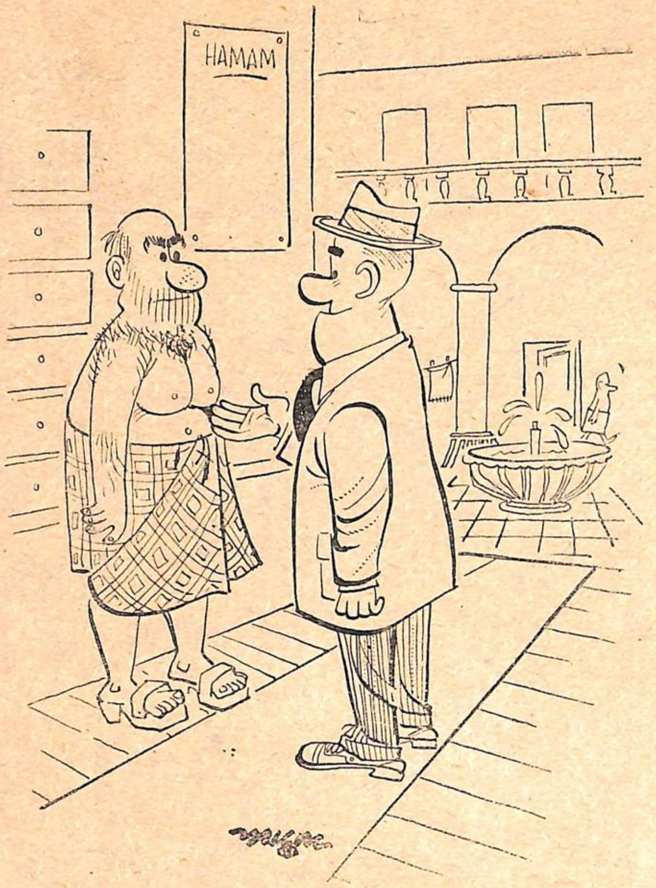

ESKİ DEMOKRAT — TEMİZLENDİGİNE DAİR BİR BELGE VERİR MİSİNİZ LÜTFEN?!.

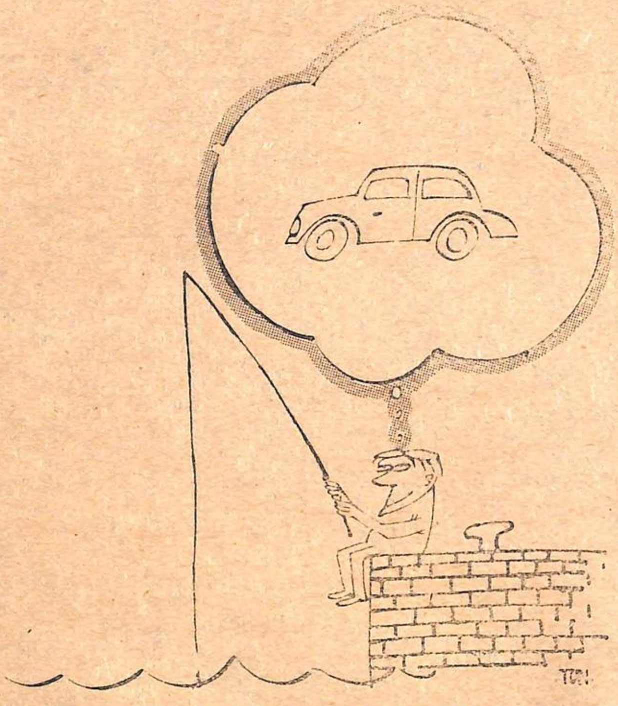

BOĞAZDA BİR OTOMOBİL DAHA DENİZE UÇTU

(Gazeteler)

BAŞKA DOKTOR

Henri de Rochefort, Normandiya'nın ücra kasabalarından birindeyken hasta düşmüş ve kasabanın doktoru kendisini tedaviye başlamıştı. Aradan epey zaman geçtiği halde kendisinde bir iyileşme göremedi, endişeye düştü. Bunun üzerine doktor ona:

— Hiç korkmayın demek lüzumunu hissetti. İki yıl önce ben de bu hastalığa yakalanmıştım. Üç haftada sıhhatimi kazandım.

Rocheford şu cevabı verdi:

— Evet ama, sizi başka bir doktor tedavi etmişti.

FARKETMEZMİŞ

Arazisinde ansızın petrol bulunduğu için tarifsiz ölçüde zengin olmuştu. Şımarmış, tahammül edilmez, bir adam olup çıkmıştı.

Bir gün, büyük bir aceleyle tren istasyonuna geldi. Gişenin önüne giderek, gişedeki adama bütün bir 100 dolarlık fırlattı.

Gişe memuruna:

— Bana bir bilet verin, dedi.

— Bileti neresi için keseyim?

Sonradan görme milyoner gururlu bir edayla:

— Neresi olursa olsun farketmez, diye cevap verdi. Memleketin her tarafında işim var nasıl olsa...

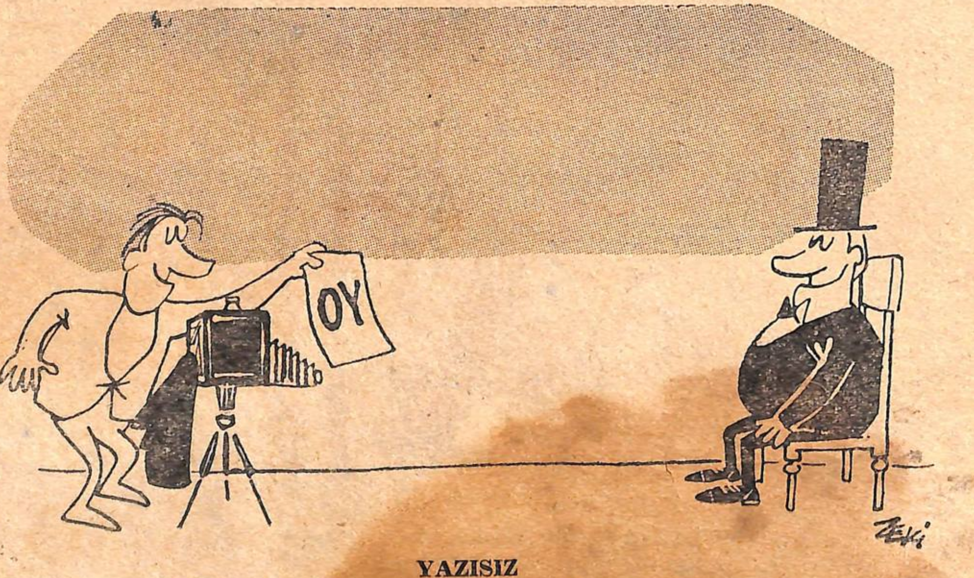

dişbudak

Selami İzzet Sedes

Benim gençliğimde, bundan kırk yıl önce, gazeteciliğe başladığım çağlarda, bazı fıkra yazarları «Daldan Dala» başlığını kullanırlardı. Bugün hatırıma gençliğim geldi, adaptasiyonlarımı hatırladım ve daldan dala sıçramak istedim. Haydi siz de benimle beraber daldan dala atlayın, hiç de fena bir şey olmadığını göreceksiniz.

Bir milleti idare edebilmek için üç «E» yeter: Ehliyet, Eğlence, Ekmek...

Bu dalın biri, haydi öbür dala geçelim:

Susan maliyeci, konuşan politikacıdan kıymetlidir. Sustukları için değer kazananlar, gevezeliğe başlayınca kalp paraya benzerler.

Üçüncü dal:

Bazı Paşalar vardır, çadırların da oturdukça kendilerinin general olduklarına inanılır. Çadırlarından çıktılar mı, er bile olamadıkları anlaşılır. İlkini Yeni Türkiye kurtaramaz, ikincisini pala koruyamaz.

Haydi dördüncü dala atlayalım:

Her şeyden korkan, her şeye göğüs germeye hazırlanan insanlar çaresiz partizan olur. Partilinin korkusu yoktur, hiç bir şeye göğüs gereceği aklına bile gelmez, çünkü Partisine para verir, Partisinden para almaz. Korkuyu doğuran, üyesini göğüs germeye alıştıran, para almayıp para dağıtan partidir.

Beşinci ve öteki dallar:

Seçmen kütüklerinin tanzimine uğraşılırken biraz da parti üye kütükleri gözden geçirilse... Bir çırpıda, üç parti hüviyetini taşıyan en az üç yüz kişi bulunur.

İçimizde hâlâ 1923 de olduklarını farketmeyip, ileri fikirliyiz iddiasını güdenler var. Onlara roket, füze, peyk masal geliyor. Hâlâ Parti peşinde onlar.

Politika kapısını, siyasî haklar kapısını gençliğe çabuk açmak gerektir, yoksa meydanda kalırlar.

27 Mayıs İnkılâbı gençliğin eseridir. Bir yıllık İnkılâbın Büyük Millet Meclisinde, çoğunluğu altmış yıllıklar teşkil eder - se, o topluluktan ne gelişme beklenir?

Bir iktidar muktedir olmak için zor kullanmıyorsa muktedir bir iktidardır. İktidar zorbalığı aczin ifadesidir, düşmeye mahkûmdur. Ona DÜŞÜK, o zorbalığa yardakçı olanlara da KUYRUK denir.

Bir camiin on adım ötesinde mescit açanlara, mescit açılmasına göz yumanlara, sözün kısası mescitçilere uygun yer neresidir bilir misiniz? Asmalı... mescit...

Bir D. P. li:

— On yıllık hayatımız çok dikenli geçti, dedi.

Ona sordular:

— Vicdanlarınız bunun için mi paramparça?

Dürüst Demokratlar için 27 Mayıs nefis bir peyizaj, kuyruklar için, örtülü ödenekten geliri kesilmiş ressamın acıklı hali, ileri gelenleri için sehpadır.

1749 da doğan, 54 yaşında ölen, Virginie, Marie Stuart, Merope, Timeleon eserlerinin yazarı İtalyan şairi Victor Alfierinin bir sözüyle son dala atlıyorum:

Zorbalık altında nizam ruhsuz hayattır.

Selâmi İzzet SEDES

***

FARKI YOK

Neclâ doktora gitmek için tereddüt eder ve bu bahsi arkadaşı Selma'ya açar. Selma:

— Neden?

— Çünkü soyunmak gerekir de ondan...

— Sence ne gibi bir önemi var anlıyamıyorum doğrusu. Doktorların öbür erkeklerden farkı yok şekerim!

DALGINLIK

Bir adam, dahiliye mütehassısı bir doktora gitti. Doktor muayenehanesinde dalgın dalgın oturuyordu. Başını kaldırıp gelene bakmadı bile.

Adam konuştu:

— Doktor bey, bana bir hâl oldu. Günlerdir gözüme uyku girmiyor.

Doktor ağır ağır söylendi:

— Yanlış gelmişsiniz azizim. dedi. Ben göz doktoru değilim ki!

FEZANIN FETHİ İÇİN

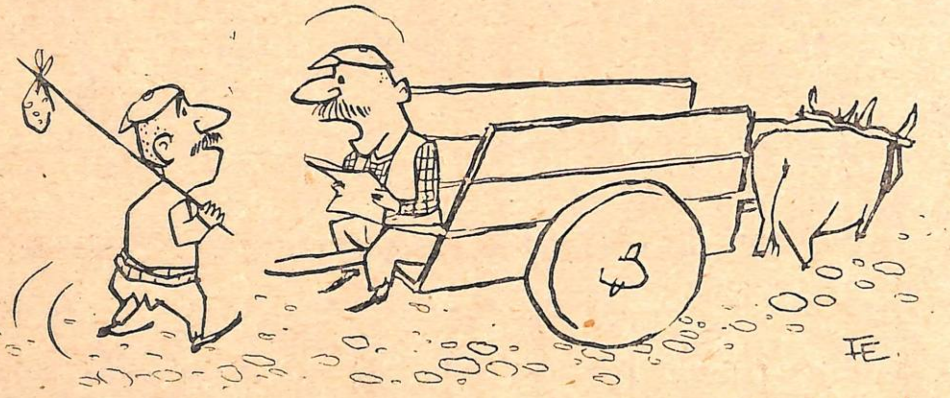

— LEN RECEP, BAK DÜNYAYI 89 DAKİKADA DOLAŞMIŞLAR.

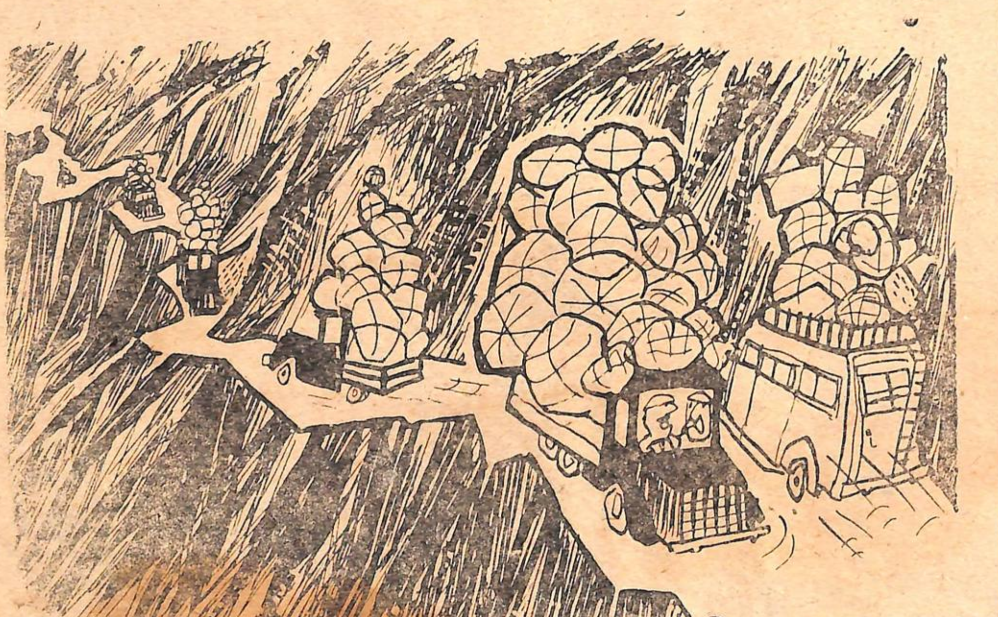

— FEZADA DOLAŞAN O BİNBAŞI GESİN DE BURADA DOLAŞSIN BAKALIM...

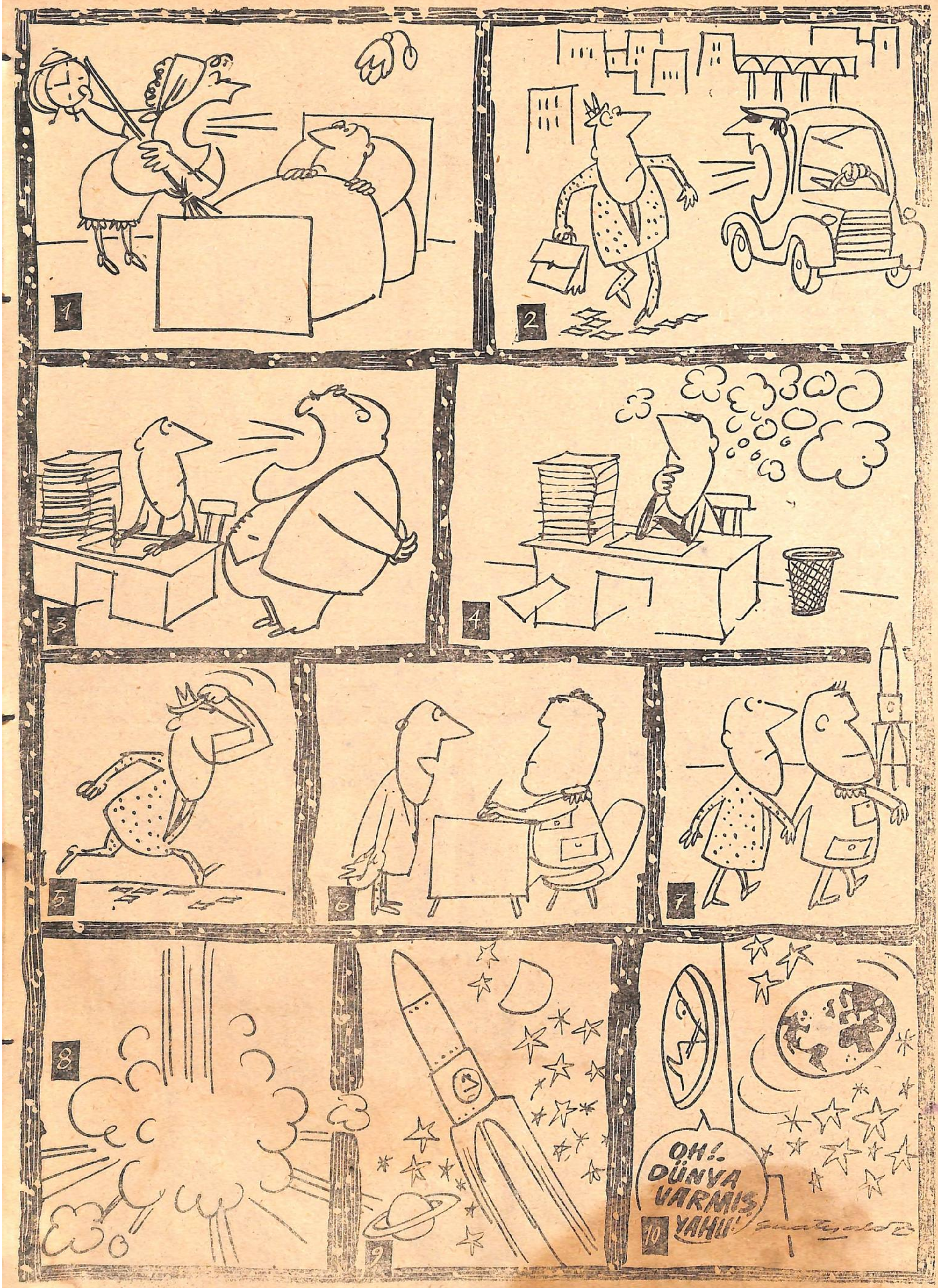
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
OH!.. DÜNYA VARMIŞ YAHU!

mütercimde bahar

Yalçın Kaya

Kabasında, burun delikleri ve kulaklarında müthiş bir kaşınma vardı. Bu kaşıntı, çarşambayı, perşembenin koynuna atan gece başlamıştı. İlkin tatlı, adamı mestedecek kadar tatlıydı. Kaşınırken, gözleri kayıyor; sesinde, bayılmak üzere olan bir insanın kendisini koyvermişliği bulunuyordu:

— Oh, ooh!.. Aman, amaan!..

Lâkin sonraları işkence hâlini aldı. Çünkü, artık eli durmuştu. Parmaklarında değil kaşımak, kaşınan bölgelere uzanacak güç bile kalmamıştı.

Hele o aksırık!..

Yaa, başında bir de o vardı. Beş saniyede bir, «Hapşuuu, hapşuuu!» diye zıplıyordu. Sanki bir ton enfiye çekmişti.

Hastahaneye mi gitseydi, ne?

— Salak, ne hastahanesi?! Bu gün yazı günün, yazı!.. Dün, evvelki gün ne gitmedin?!. Çek ulan namussuz, çek!..

Kabasını koltuğun kol konacak yerine, burnunu duvara sürttü. Badananın donuk mavisinde yağlı izler belirdi. Sıra kulaklarındaydı. Kulaklarını omuzuyla kaşıdı. En çok, burnundan sızlanıyordu. Zira aksırıkla kaşıntı bir aradaydı. Ne yapacağını şaşırmıştı.

Duvardaki resme bakarak:

— Ah be karı, dedi, ölecek zamanı seçtin!

Birkaç ay daha yaşasa ne olurdu yâni?..

Acaba yaşamasını gerçekten arzular mıydı? Bir müddet bunu düşündü.

Evet, bazan yaşamasını samimi olarak arzuluyordu. Ama bazan!.. Gerektiği zaman. Erkek ne kadar becerikli olsa, şu ev işlerini beceremiyor. Herşeyden önce eli yakışmıyor.

Nihayet bir hükme vardı:

— Kadın da, Allah gibi, çağrılınca gelmeli. Diğer zamanlar adamın semtine uğramamalı.

Burnunu duvara sürtmiye devam ederek:

— Şimdi gelmeli meselâ, dedi. Gelip de şu kopası şeyleri, hart hart, bir güzel kaşımalı!..

Derken kendisini azarladı:

— Bırak bunları şimdi! Yazı ne olacak, yazı?.. Akşama kadar yetiştiremedin mi, tamam! Zaten sıpıttırmak için bahane arıyorlar.

Arkasından:

— İyi ama, dedi, bu kaşıntıda nasıl tercüme edersin?.. Sonra hangi elle?.. Benim gücüm olsa, şeylerimi kaşırım.. Ulan zengin olmak varmış! Zengin olsan, kaşıyıcı da tutarsın, yazıcı da. Şöyle, Koraltan hesabı bir hastabakıcı! Bir de sekreter... Ne biri, ne ikisi?!.. Zengin olduktan sonra sürüyle tut!..

Bakkalın çırağı geldi aklına. Pencereden bakkala seslendi:

— Nuriyi bugünlük bana verebilir misin, İsmail Efendi?

Bakkal, suratından düşen bir parça:

— Ne o, ziyan mı lâzım?!. dedi

Mütercim, çırağın gözüne girmek için:

— Yok yok, iyidir Nuri! diye sırıttı.

Bakkal:

— İyisi miyisi bu! diye bağırdı. Kırılanlar, senin kavanozlar değil.

— Ne, bir şey mi yaptı?

— Az önce ikisini daha becerledi.

Komşunun liseli oğlu okuldan dönüyordu. Mütercim, gözüne birden bire onu kestirdi. Çocuğa derisi olup olmadığını, kendisine biraz yardım edip edemiyeceğini sordu.

Çocuk:

— Memnuniyetle!.. deyip koştu. Dersim filân yok.

Gelgelelim bir aksilik!..

Derginin son sayısına tercüme edeceği yazı konulmamıştı. O dakikaya kadar bunun farkına varamamıştı. Böyle bir şey, başına ilk defa geliyordu. Amerikalılara uzun uzun ve kendi dillerinde sövdü.

— Siz bizim okulları boyadınız, ben de sizi kalayladım, ödeştik!.. dedi.

Duvara ve koltuğun kenarına sürtündü. Liseli genç:

— Şimdi ne yapacağız, Tacettin Ağbi? dedi.

— Ne yapacağız, kafadan atacağız!..

— Tercüme edeceğiniz kısım neydi?

— Faydalı bilgiler! Hani şu, eve, eşyaya, hayata dair şeyler

— Tamam, tamam, ağbi!

Mütercim, liseli gence:

— Rutubete karşı bir şey biliyor musun? diye sordu.

— Rutubete karşı bildiğim tek şey, rutubetli yerde oturmamak.

— Yaz işte bunu! Fevkalâde!

YAZISIZ

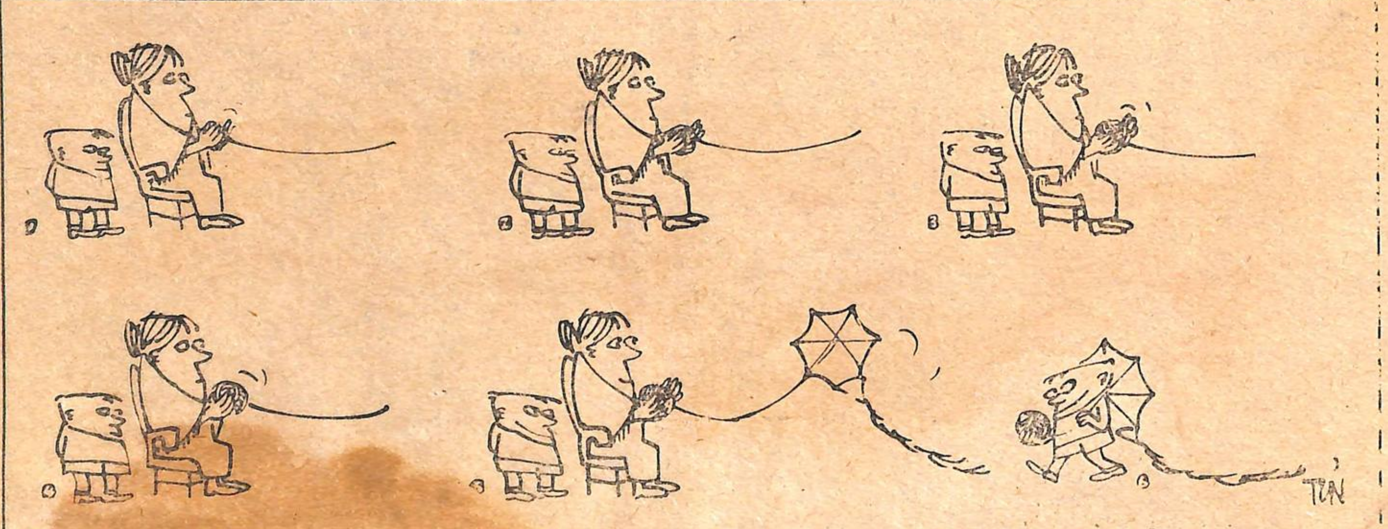

YAZISIZ

— Nasıl yazayım?

— Kitap harfiyle...

— Onu anladım ya, cümle olarak nasıl yâni?

— «Rutubetten şikâyetçiyseniz,» virgül, «rutubetsiz yerde oturmanız gerekir.» Nokta.

Onu diğerleri tâkip etti :

«Bardakları sabunladıktan sonra iyice çalkalayınız. Aksi takdirde, sabunlu olduğu için, düşürüp kırabilirsiniz.»

«Sağ eliniz incindiyse, sol elinizle tokalaşmak zorundasınız.»

«Meyva bıçaklarınızdaki paslardan kurtulmak istiyorsanız, bıçakları çöp tenekesine atacaksınız.»

«Saati olmıyanlar, vakti, arkadaşlarından veya meydan saatlerinden öğrenebilirler.»

Küçük dilinde bir kaşınma hissetti. Tepesi attı:

— Şimdi de bunda mı, Allahın belâsı!..

Liseli:

— Ne o, ağbi? diye sordu.

— Kaşıntı!.. Şimdi de ağzımın içinde.

Liseli genç, gülmeyle acıma arası:

— Amma da tuhaf şey! dedi. Yâni bunun şeyi ne acaba?

— Bilsem...

Çocukluğunda başından geçen bir kazayı hatırladı.

Liseli gence dönerek:

— Yaz, şekerim! dedi. «Pencereden sarktığınız takdirde, düşüp ölmeniz mümkündür. Hattâ bu arada burnunuz kırılabilir ve kırılma sonucu, çarpık kalabilir.»

Mütercim, artık daha fazla sabredemiyerek işaret parmağını ağzına soktu. Küçük dilindeki kaşıntı, dayanılmaz bir hâl almıştı.

— Aaa, diye bağırdı, şeyimde bir çubuk var.

Ağzını iyice açarak:

— Bak bak!.. dedi liseli gence.

★

Doktor, röntgen filmini ışığa tuttu:

— Evet, beyim, basbayağı bir fidan!..

— Nasıl olur? diye kıvrandı.

— Kafanızı kaşındıran da, kök, kökün püskülleri!

Doktorun lûtfu ile gazeteye telefon açtı. Karşısına gece sekreteri çıkmıştı. Mütercim:

— Erolcuğum, senden bir ricam var dedi. Ben, Tacettin.

— Emret, canım!

— Yazıyı aldınız mı?

— Evet, yazı burada! Ben geldiğimde dizilmişti.

— Kuzum, altına birkaç satır ilâve ettirmek istiyorum. Ha canım?

— Tabiî, tabiî... söyle.

— Peklik çekerken kirazı kat'iyen çekirdeğiyle birlikte yutmayınız. Yoksa saksı vazifesi görmeniz ihtimal dahilindedir.»

Yalçın KAYA

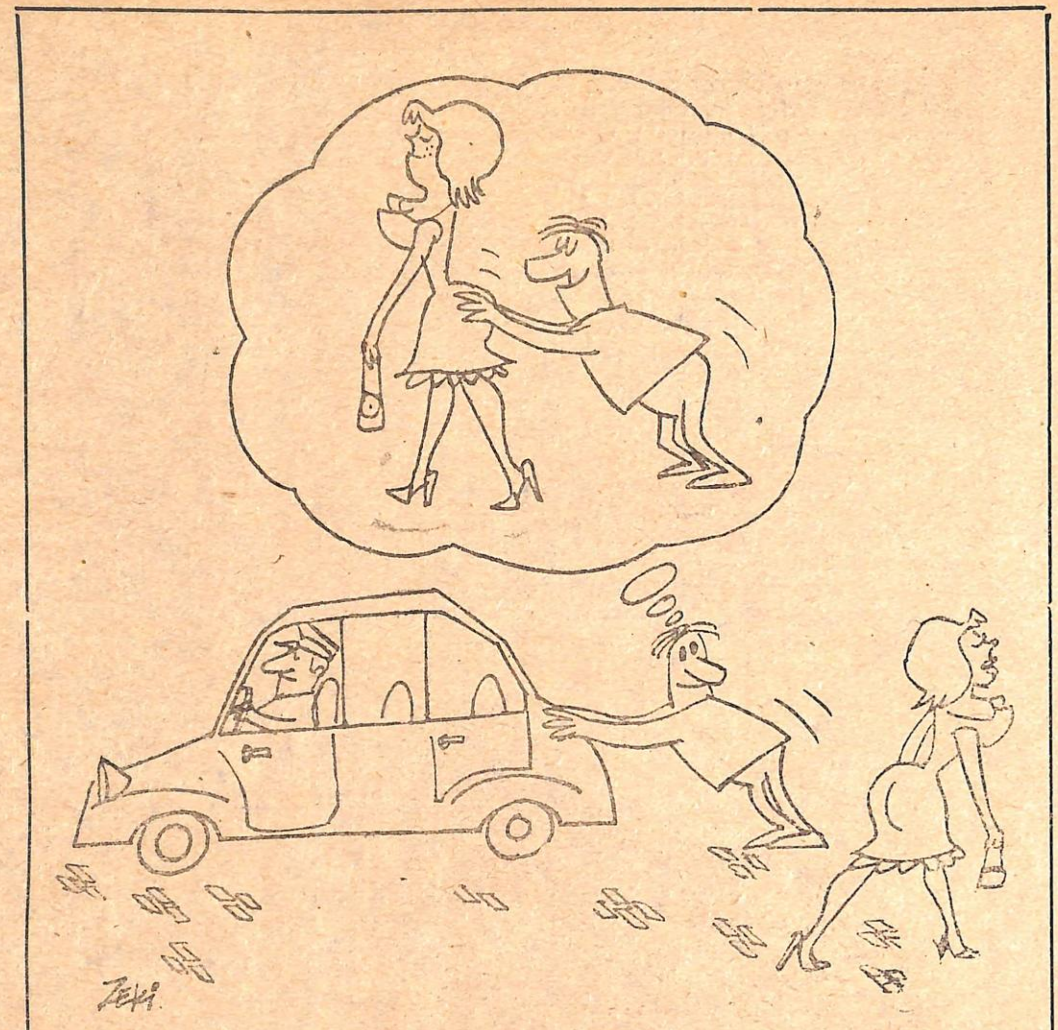

YAZISIZ

— GÖZÜNÜZÜ DÖRT AÇIN İYİ BAKIN YAVRULARIM ŞİFALI AFİŞTİR BU...

İRSİ Mİ?

Profesör çok dalgındı... Bir ziyafet esnasında yine, çevresinde konuşanlara pek dikkat etmiyordu. Yanında bulunan bir bayan ona hiç çocuğu olmadığından ve buna pek üzüldüğünden bahsetti. Nihayet profesör, kendini bir şeyler söylemeğe mecbur hissederek:

— Annenizin çocuğu varmıydı? diye sordu.

Kadın şaşkınlıkla:

— Nasıl? diye kekeledi.

— Bilmem, yani şey, hastalığınızın irsî olup olmadığını anlamak istedim."

SAATİNDEYSE VAZİFE

Olay, general Eisenhower'in kumandasındaki birliklerden birinde cereyan etmiş... Ordunun kadın mensuplarından biri, üst rütbeli subaylardan birine giderek, lüzumu halinde askeri hastanelerden birinde çocuk dünya ya getirmesinin nizamlara aykırı olup olmadığını sormuş. Subay derhal askeri hastane Başhekimine telefonla suali nakletmiş. Çok meşgul ve dalgın olan Başhekim şu şekilde cevap vermiş:

— Olay, vazife sa[illegible] içinde vukua gelmişse [illegible].

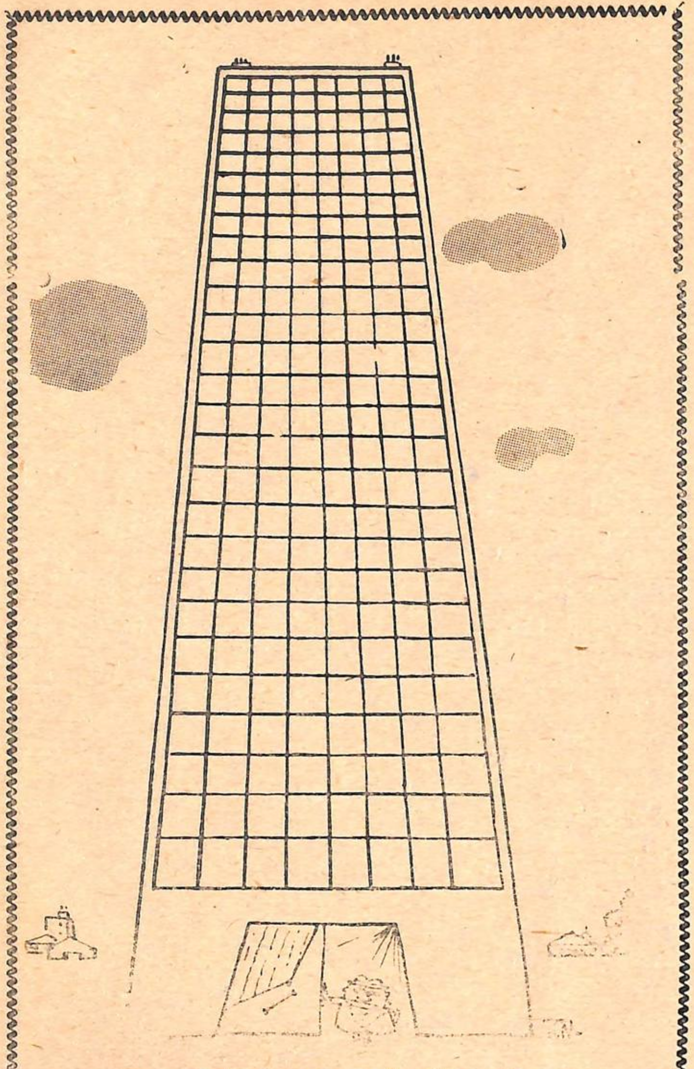

FERDİN TEMEL HÜRRİYETİ!..

NE YAPIYORMUŞ?

Genç kadın, otomobille ana caddede 180 kilometre hızla gidiyordu. Bir trafik polisi otomobili durdurunca, genç kadın:

— Ne o? diye sordu. Çok hızlı mı gidiyordum?..

Trafik polisi, kaşlarını çatarak başını salladı:

— Hayır, sadece çok alçaktan uçuyordunuz.

YAZISIZ

UYUYAMAZSIN

Muayenehaneye giren son hastanın derdi uykusuzluktu. Şöyle dert yandı:

— Geceleyin yatakta bir sağa, bir sola dönüyorum, bir türlü uyuyamıyorum.

Doktor sabahtan beri yorgundu. Üstelik biraz da sinirli:

— Tabii uyuyamazsın, dedi. Ben de durmadan bir sağa, bir sola dönsem uyuyamam.

MÜHİM HASTA

Dr. Halûk Aker bir akşam arkadaşlarıyla briç oynamıya gidecekti. Karısının kumardan hoşlanmadığını bildiği için kapıdan çıkarken pür cid diyet:

— Çok mühim bir hasta var, diye bahane uydurdu. Benden başka üç doktor daha geliyor.

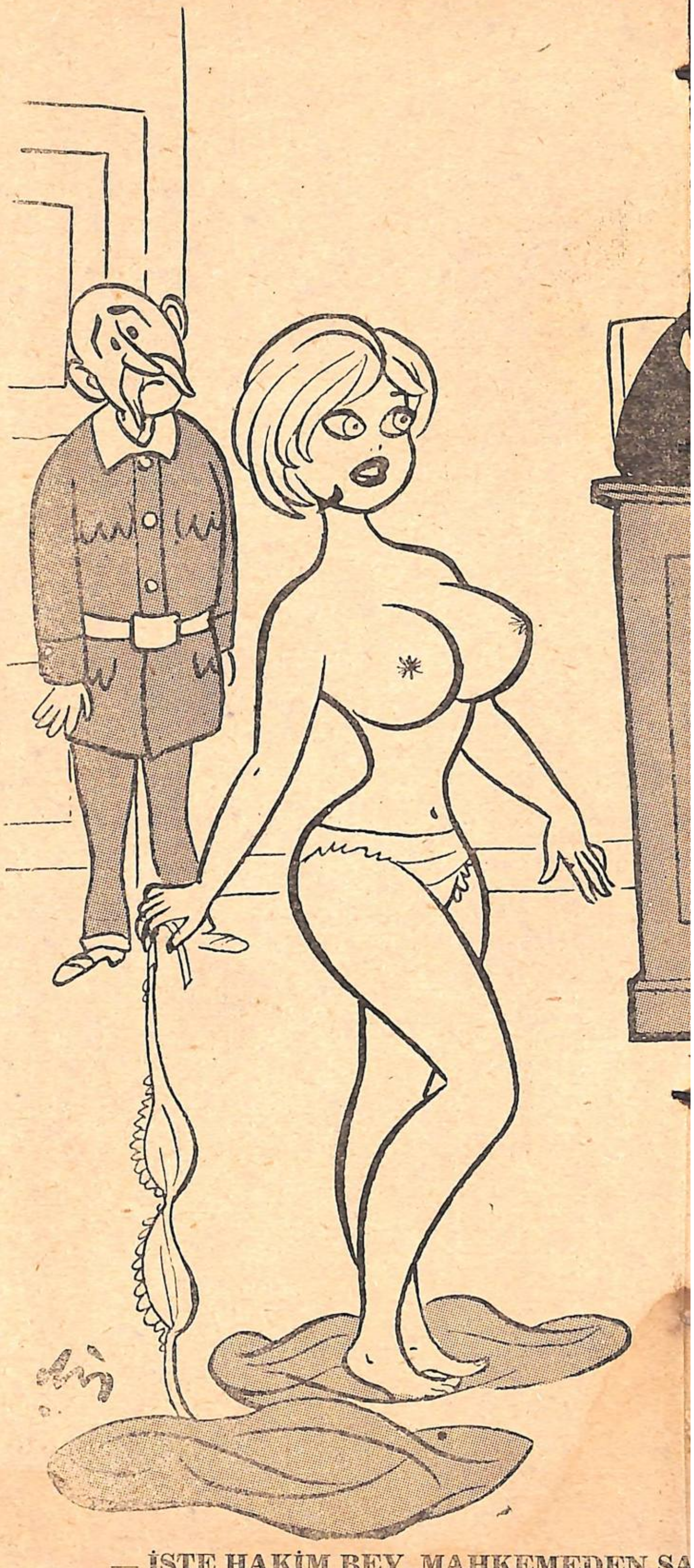

— İŞTE HAKİM BEY, MAHKEMEDEN SA

PÜF NOKTASI

M. Samim Akay

VOSTOK VE YANKILARI

Rus Pilotu Gagari'nin Fezaya gidip dönüşü tüm dünyada olduğu gibi yurdumuzda da geniş bir ilgiyle karşılandı. İnsanlık tarihini iki çağa bölecek bu olay hakkında çeşitli fikirler öne sürüldü. Genel olarak bunu insan zekâsının bir zaferi olarak saydı dünya...

İnsanoğlu bir tuhaftır derler, çok doğru... İşkembeden atmayı tutun da fezaya insan atmaya kadar başarabiliyor..

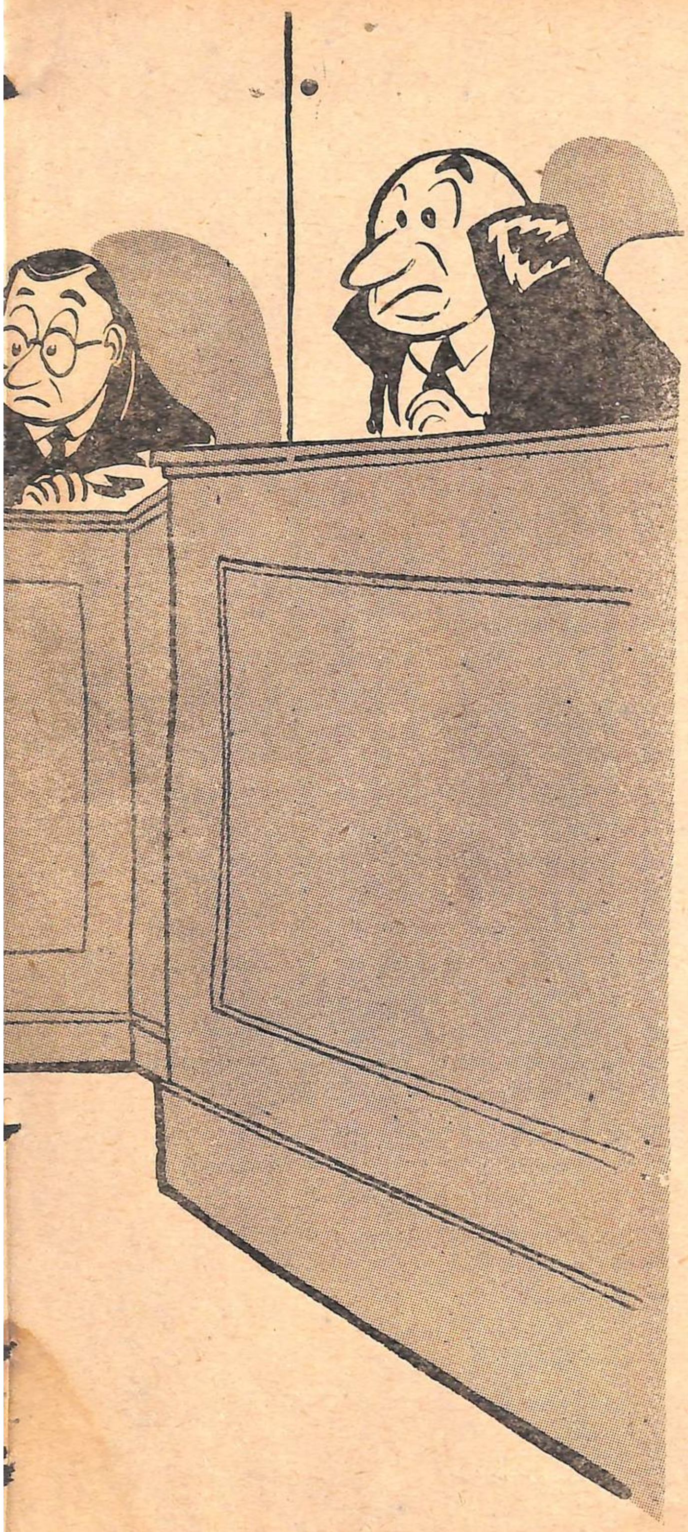

KLANACAK HİÇBİR ŞEYİM YOK!..

OPERATÖR

Bir filmin prömiyerinde, seyircilerin fikrini öğrenmek üzere, anket kâğıtları dağıtılmıştı. Kâğıtlarda; "Kesilmesi gereken yerler var mı?" suali sorulmuştu. Seyircilerden bir operatör doktor, şu cevabı yazdı:

— Var, hem de zannettiğinizden fazla... Senaristin boğazı, rejisörün boğazı, prodüktörle artistlerin boğazları.

YA O ZAMAN...

Melih Cevdet eczaneden çıkarken bir doktor arkadaşı ile karşılaştı. Doktor telâşla:

— Niye bana gelmedin? dedi. Hasta mısın?

— Hayır değilim.

— Öyle söylüyorsun ama, eczaneden çıktın.

— Günün birinde mezarlık kapısından çıktığımı görürsen öldüğümü mü sanacaksın?

NE İSTİYORMUŞ

Profesör karısının doğurmasını bekliye bekliye sıkılmıştı. Vaktin geçmemekte olduğunu görünce bir problemi halletmeğe koyuldu. Bir zaman sonra o kadar kendinden geçmişti ki hastabakıcı gelip:

— Bir erkek efendim! deyince:

— Beklesin, şimdi işim var diye cevap verdi.

GÖZ DOKTORUNDA

— Gözlerinizin uğramış olduğu bozukluğa ne mâna verebileceğimi bilmiyorum. Ne gibi bir sebepten ileri gelebileceğini de söyliyemiyeceğim.

— Ben size söyliyeyim doktor bey. Bulmaca meraklısıyımdır. Onun için bir gözüm soldan sağa, bir gözüm de yukarıdan aşağı bakar.

NİÇİN ÇIKMIYORMUŞ?

— Hastaneden daha iki ay çıkamıyacağım zannederim.

— Doktorunu mu gördün?

— Hayır hastabakıcıyı.

«RAHATI KAÇAN AĞAÇ»
M. C. ANDAY

DÜNYA İŞLERİ

Bütün dünyada bir şok değişimi olarak vasıflandırılan bu olay, insan zekâsının kudreti için yeter bir delil sayılıyor.

Fezayı öğrenmeye çalışan çağımız insanları, bir de şu dünyayı öğrenip tüm insanlığın işlerini halledebilseydi?

MÜZELİK FİKİRLER

Gericiliği ile ünlü, müzelik bir profesör bu olay hakkında bilgisine başvuran gazetecilere:

— Rahatsızım, beni mazur görünüz, demiş...

Mazur görmesine görelim fakat hastalığı ne ola ki... Hımm...

Fezaya insan gönderildiği bir çağda, müzelik fikir sahipleri olsa olsa «Sabit Fikir» hastalığı ile malûl olurlar.

M. Samim AKAY

Pembe dantelli şey!

Kaptan Burke (Pasifik Gülü) gemisine süvari tayin edildiğinde, ben de onunla birlikte gitmek istedim. Gereken yerlere başvurdum, ama boşuna. Şirket, (stajyer 3 üncü kaptan W. J. Nash'ın, daha 1 yıl aynı gemide vazife görmesi lüzumunu) bildirdi.

Kaptan Burke'nin ayrılacağı gün, ağlamamak için hepimiz kendimizi zor tuttuk. Hele yeni kaptan «Limon kafa» geldiği zaman, kederimize bir de huzursuzluk eklendi.

Yeni süvari, iri yapılı, küçük kafalı, sesi çatal çatal bir adamdı.

«Limon kafa» geminin süvarisi olduğu için, gemicilik ve deniz dışında kalan herşeyi de gemide bulunan herkesten daha iyi bildiğine inanıyordu. Felsefeden tutun da, seksolojiye kadar onunla aşık atacak kimse yoktu gemide...

Bazı kelimeleri kullanırken, onları sadece kendisi biliyormuş gibi bir tavır takınırdı.

Politik fikir ve görüşleri, eski moda bir berber salonundaki usturalar kadar keskin, 80 yaşındaki bir büyükannenin giyim kuşamı kadar değişmez olan yeni kaptan, koca gemideki tek muhalifin ben olduğunu öğrenince, bütün nutuklarını bana ithaf etmeğe başladı.

Bir gün öğle yemeği sırasında, söylediği yüzlerce saçmadan sadece bir tanesine itiraza kalkıştım. İşte o zaman kıyamet koptu. Süvari:

— Yeter be adam, diye gürledi. Bu senin ukâlalıklarından bıktım, usandım. Geminin süvarisi olarak emrediyorum. Bir daha, benim konuştuğum zaman ağzını açıp tek kelime söylemiyeceksin. Anlaşıldı değil mi? Tek kelime yok...

— Emredersiniz, diyerek boynumu büktüm.

O, sözlerine devam etti:

— Ancak, eğer ben bir nükte yapacak olursam dilediğin kadar gülmekte serbestsin. Bu da bir emirdir...

Şaka yapmadığını ertesi gün anladım. Öğle yemeğinde, şöyle bir ağzımı açayım dedim. Tavan başıma iner gibi oldu. Herkesin içinde beni baştan aşağı sıvaması bir yana, 2 gün de kamaramdan hiç çıkmamamı buyurdu.

Gemideki hayatım çekilmez olmuştu. Daha ileri gider de, şirkete benim hakkımda bir rapor da gönderirse, meslek hayatım da mahvolacaktı.

Bazı çarelere başvurdum. (Dost kazanmak ve insanlara te sir etmek san'atı) isimli kitabı satır, satır ezberledim. Bu kitaba göre, bizim süvarinin yakınlığını kazanmak için tek çare vardı. Şahsî bazı dertlerim huşu sunda ondan akıl sorarsam, ken disine verilen önemin memnuniyetiyle gevşiyecek, aşılmaz dostluk yapısının dar pencerelerin - den birisini de buna açacaktı.

Hemen ertesi gün, bir fırsatını bularak onu yalnız kıstırdım.

— Şey, dedim. Sizden bir ricam vardı kaptan.

— Neymiş o?

— Tamamen şahsî bir mesele kaptan. Bu konuda sizin vereceğiniz tavsiye ve nasihate ihtiyacım var.

Çatındı. Bir şey söylemesine meydan bırakmadan atıldım:

— Şirket nizamnamesinin 912 - A maddesine göre, bir gemi süvarisi, personelinin şahsi dertleriyle de ilgilenmek zorundadır.

— Öyle olsun, şu derdini anlat bakalım.

Yapmacık bir mahcubiyetle başımı önüme eğdim:

— Kaptan, dedim. Bilmem ki nasıl söylesem? Şey... Hani... Gemideki bütün arkadaşlarım bu bakımdan çok rahatlar

— Nedir o bakım? Söylesene be adam...

— Gemimiz büyük bir yolcu gemisi. Lüks... Yolcular arasında, kendileriyle arkadaşlık edilecek genç ve güzel hanımlar çok..

Bilgiç bilgiç başını salladı.

— Haa, dedi. Anlıyorum, onlarla ahbablık etmenin doğru olup olmadığını soruyor, müsaade istiyorsun, öyle değil mi?..

— Hayır efendim.

— Peki derdin ne?

— Onlarla ahbablık kurmak istiyorum.

Sabırsızlanmağa başlamıştı.

— İyi ya be adam, dedi. Ahbablık kur öyleyse. Saçma sapan politik fikirler yürütmekten, muhalefet yapmaktan daha akıllıca bir şey bu...

— Haklısınız ama, utanıyorum, dedim.

— Nee? Utanıyor musun? Kaç yaşındasın sen?

— 26...

— Benim gemimde 26 yaşında bir erkek, stajyer bir kaptan, genç kadınlarla ahbablık etmek istesin, buna niyetlensin ve mahcubiyetinden dolayı bunu yapamasın. Olacak iş mi bu?.. Bana yerli yersiz cevap yetiştirmekten utanmıyordun ama?..

Hiç bir şey söylemeksizin önüme baktım. Kısa bir müddet düşündü. Birden gözleri parladı.

— Dinle, dedi. Yarın limana giriyoruz. Sana herkesten 24 saat fazla izin veriyorum. İznin sırasında genç ve güzel bir hanımla tanışman şart. Bu bir emir.

— Hay hay efendim.

— Sana, bu hususta yardımcı olacak bazı bilgi vereceğim. Tecrübelerime güvenebilirsin.

— Çok teşekkür ederim efendim.

— Bir dakika, mesele bu kadar basit değil. Sen de, verilen işi yaptığını ispatlamalısın. Buraya, ancak o genç ve güzel bayanların giydikleri cinsten zarif, şık bir şeyi delil olarak getirmelisin.

— Emredersiniz, dedim.

Bunun üzerine, 14 yaşındaki taşralı erkek çocukların bile malûmu olan beylik bazı şeyler anlattı. Sıraladığı zamparalık metodlarının hepsi de sessiz filimlerle birlikte ortadan kaybolmuş usullerdi.

Ertesi gün öğleden sonra limana girdik. Bizim «Limon kafa» nın evi de buradaydı.

Süvari, bana özel bir yakınlık gösterdi. Sahile beraber çıktık. Ondan ayrılır ayrılmaz, evli bir arkadaşımın evine gittim. Durumu dostuma ve eşine anlattım. Gülmekten katılarak beni dinlediler. Arkadaşımın eşi:

— Gayet kolay, dedi.

İçeri odaya geçti. Az sonra yanımıza döndüğü zaman, elinde o pembe, dantelli, şık ve zarif şey vardı.

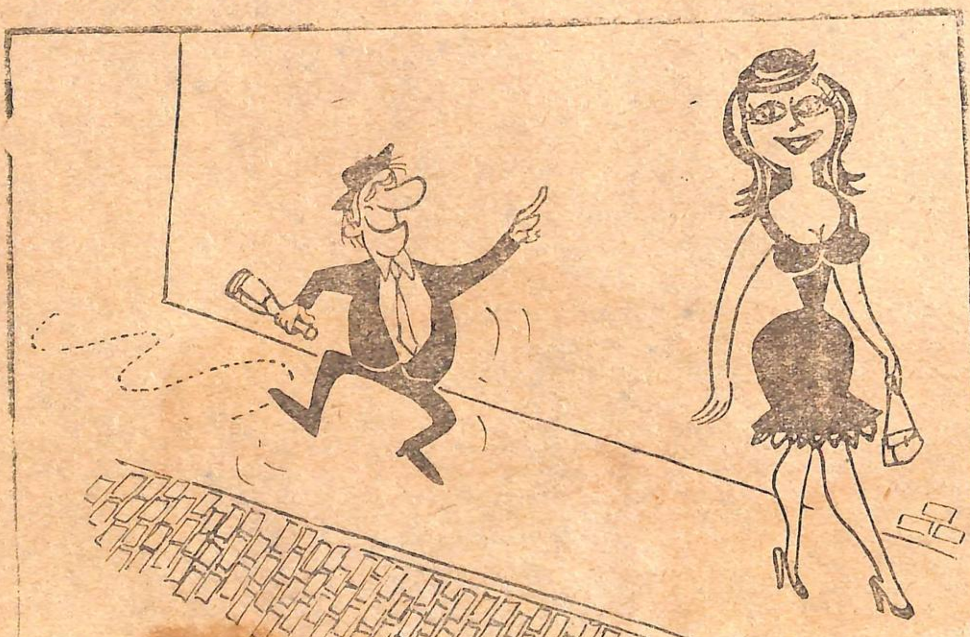

— AĞIR OL GÜZELİM GELEN VAr!..

Teşekkür ederek oradan ayrıldım. Plaja gittim. O pembe, dantelli şeyin orasına burasına ıslak kum serpiştirdim. Sonra küçük bir paket yaparak, rehber den bizim süvarinin evinin adresini buldum ve kiraladığım bir otomobille oraya gittim.

Kapıyı, süvarinin eşi açtı. Genç ve güzel bir kadındı.

— Kaptan evde değil, dedi. Arkadaşlarıyla beraber balığa gitti.

Bir an düşündüm. Eşine karşı kibar davranacak olursam, bizim «Limon kafa» herhalde memnun kalacaktı. Genç kadını bir otomobil gezintisine davet ettim. Hiç tereddütsüz:

— Peki, dedi. İki dakikaya kadar hazırlanırım. Siz de bir içki hazırlayın kendinize...

Sahil boyundaki yolda gezindik. Bir açık hava sinemasına gittik. Gece saat 11 de, genç kadını evine bıraktım. Kaptan hâlâ dönmemişti.

Sabah geç uyandım. Kamarot, süvarinin, diğer kaptanlarla birlikte beni beklediğini söyleyince, hiç vakit kaybetmeksizin hazırlandım. Küçük paketi alarak, süvarinin dairesine gittim.

İçeri girer girmez, süvari:

— Ee? dedi. Zaferinin delilini getirdin mi?

Küçük paketi ona uzattım. Açtı. Her taraftan ıslık sesleri, hayret nidaları yükseldi.

«Limon kafa:»

— Vaziyete bakılırsa, istenilen den daha iyi hareket etmişsin genç dostum, diyerek gülümsedi. Şimdi hikâyeni anlat bakalım?

— Anlatacak bir şey yok ki efendim, sadece emirlerinizi yerine getirdim.

— Evet ama, hangi tekniğe başvurduğunu anlatman gerekir.

— Eh, dedim. Onunla gazinoda tanıştım. Sahil yolunda bir gezintiye davet ettim. Plaj'a gittik. Gökyüzünde kocaman bir ay vardı.

Bir an susarak, sözlerimin tesirini gözledim. Herkes, tek kelimeyi bile kaçırmak istemiyen bir dikkatle dinliyordu. Sözlerime devam ettim:

— Otomobilin tentesi açıktı. Hafif bir esinti yüzümü okşuyordu. Yanımdaki genç kadının saçları, hafif hafif yanağıma değiyordu.

2 inci kaptan:

— Hele şükür, dedi. Kadın kahraman da nihayet tabloya girdi.

— Sonra otomobilden indik. Kumsal bal rengiydi. Ay denize düşecekmiş hissini veriyordu.

Limon kafa:

— Yeter, dedi. Edebiyatı kes artık.

Bir başkası:

— O bebeğin telefon numarası kaç? diye sordu.

İşte ne olduysa o esnada oldu.

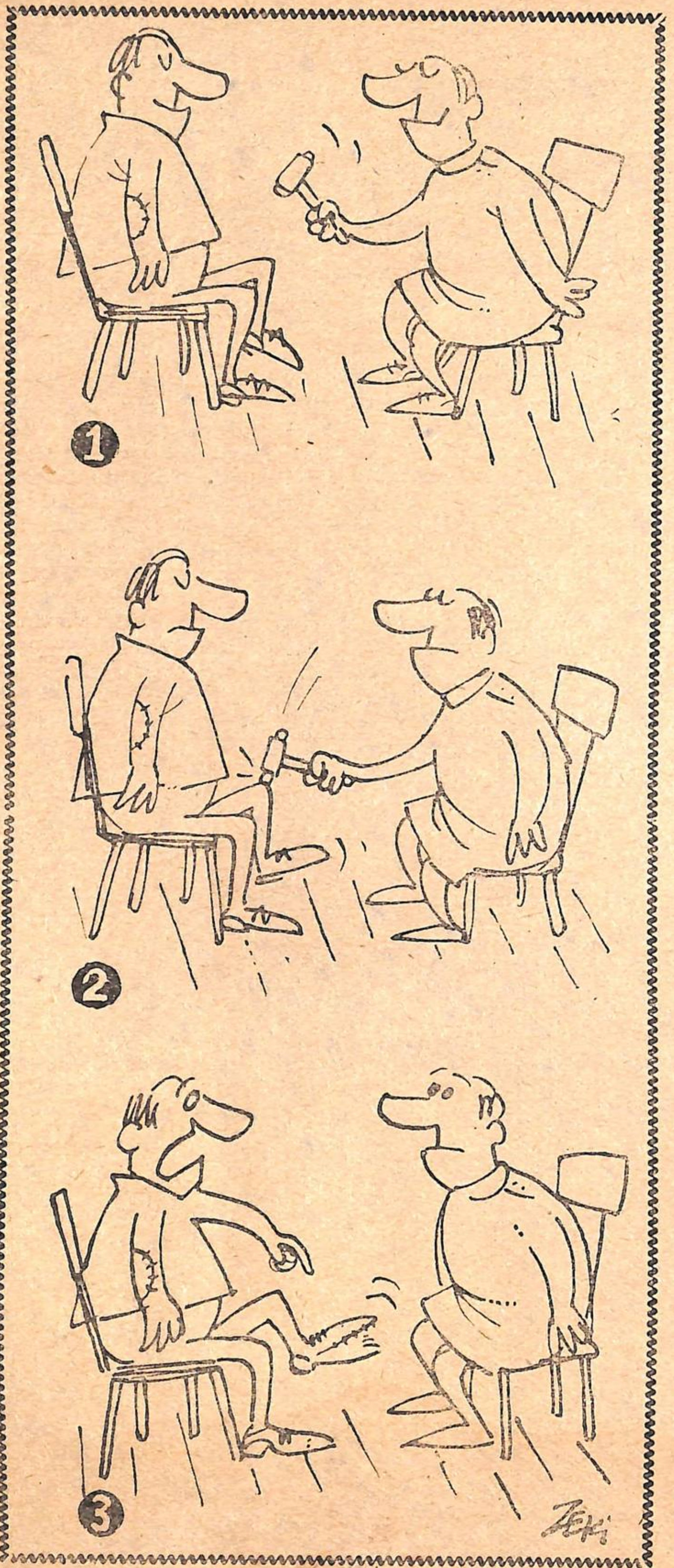

Kapı açıldı ve içeriye, şirketin buradaki mümessili girdi. Kapının hemen yanında ben olduğum için yanımdan geçerken omuzumu okşadı:

— Merhaba Nash, dedi. Dün gece sahil yolunda seni gördüm. Otomobildeki hanım...

Bir an için sustu. Herkes, onun ağzından çıkacak ismi bekliyordu. Sonra cümlesini tamamladı ve süvarinin eşinin ismini söyliyerek:

— Bayan...... değil miydi? diye sordu.

Bir sessizlik oldu. Süvariye baktım. Oltaya tutulmuş bir balık gibi birkaç defa ağzını açtı kapadı, fakat bir şey söyliyemedi.

Ben, iki elimin arasında tuttuğum kasketimi çevirip duruyordum. Herkesin gözü, şimdi yere düşmüş olan o pembe, dan telli, şık ve zarif şeye takılmış kalmıştı.

Tek düşündüğüm şey, bundan sonra ne iş tutacağım idi...

MUAYENEYE SIRA GELMİŞ

Hastaya sulfamid vermişler, hiç bir neticesi görülmemiş, penisilin vermişler yine bir iyileşme emâresi belirmemişti. Bu hal üzerine doktorlardan biri:

— Zannederim artık hastayı bir muayene edip nesi olduğunu öğrenmenin zamanı geldi.

ŞARAP

Bir gün, zil zurna şarhoş bir adam, yolda, tanıdığı doktorlardan birine rastladı:

— Doktor dedi. Hani sen iddia ederdin. Bir kadeh şarap insana kuvvet verir derdin.

— Evet, ne oldu?

— Bak işte, ben tam on bardak içtim de ayakta durmaya mecalim yok. Amma palavracı adamlarsınız ha!..

TAVSİYE

Adamcağızın hali çok kötüydü. Günden güne kuvvetten düşüyordu. Nihayet doktora başvurmak zorunda kaldı. Doktor onu inceden inceye sorguya çektikten sonra kulağına:

«Bir müddet karınızdan uzak durun, tavsiye ederim...» dedi.

Hasta telâşla sordu:

«Ya hizmetçiden?»

O HALDE

Tembel bir tıp talebesiydi. Bir gün düşerek bacağını kırdı. İyileştiği zaman profesörüne:

«Şimdi eskisinden daha iyi yürüyorum» dedi.

Profesör:

O halde kafanızın kırılmasını temenni ederim» diye cevap verdi.

İYİ YA?

Altı aylık evliydiler. Bir akşam yemekten sonra genç adam sobanın başına oturup da gazetesini açtığı zaman karısı mahçup bir tavırla:

"Bugün doktora gittim" dedi.

Kocası okumağa devam ederek, dalgın dalgın:

"İyi ettin" diye cevap verdi. "Nasıl, iyi ya?"

HER HAFTA OLUR MU BU?

Bir operatör karısını yabancı birisinin kolları arasında yakaladığını yakın bir arkadaşına anlatıyordu.

Arkadaşı öfkeyle sordu:

«O alçağı neden gebertmedin?..»

Operatör gayet sakin:

«Her hafta birini öldürecek değilim ya...» diye cevap verdi.

bir harp nasıl çıkar

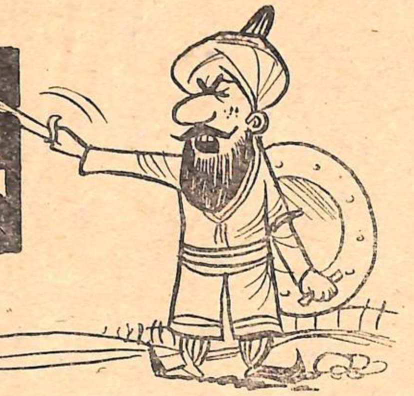

SÜAVİ SÜALP

Bu sorunun nedenini araştıran tarihçiler cevap olarak birçok sebepler ileri sürerlerse de hiç birinin gerçekle ilgisi yok - tur.

Bana göre bir harbin çıkması daha çok beş sebebe dayanır:

1 — Harp çıkaracak devlet Başkalarının tansiyon, sinir kuvveti ve bu arada mide ve kalın barsaklarının iyi işlemesi (sıhhî sebepler).

2 — Kültür, görgü, terbiye, nezaket, âdabı muaşeret ve aile terbiyeleri (sosyal sebepler).

3 — Etraflarında bulunan bakan, milletvekillerinin aynı sebeplerle kendisine yaptıkları etkiler (Parlâmenter sebepler).

4 — Kadınlara ve cinsî tutkularına (seksüel sebepler).

5 — Eğlenme, gezme, değişiklik ve seyahat isteklerine (Hissi sebepler).

İçinizde buna karşıt fikirde bulunanlar olabilir, fakat ben size haklı olduğumu kabul ettirmek için ufak bir misal vereceğim.

★

İşte Meşhur Pomposya Kralı 8. Hüsrev ile Trampa şahı 7. Kamen arasındaki Baldıran Mey dan Savaşı...

Pomposya Kralı 8. Hüsrev faz la rakı içtiği için karaciğerinden şikâyetçiydi. (1 inci sebep) Bu onun sinir sistemine de tesir etmiş, Hüsrevi çok asabî bir adam yapmıştı.

8. Hüsrev çok şımarık ve görgüsüz bir aile içinde büyüdüğü için bunlarla uğraşmaktan okuyamamış cahil bir herifti. (2 nci sebep) Tahmin ettiğiniz gibi böyle bir kralın etrafını alan vezirler de aynı görgüsüzlük ve sıhhat bozukluğu içindeydiler İçlerinde enraktüs, verem olmayan hemen yok gibiydi. Bir çoğunda da fazla yaşlanmadan doayı beyin sulanması vardı. (Bu politikacıların korktuğu en önemli hastalıktır.) (3 üncü sebep).

8 hüsrev daha 15 yaşındayken sarayın hareminde büyümüş hâlen 85 yaşında olmasına rağmen kadınlara el süremiyecek kadar koflaşmıştı. (4 üncü sebep).

Nihayet son olarak da içinde değişik yerler görmek arzusu dayanılmaz bir hal almıştı. O zamana kadar memleketinden dışarı bir adım dahi atmamıştı.

Buna karşılık Trampa Şahı 7. Kamen'de de aynı şeyler fazlasıyla mevcuttu. Bu iki kralın birbirleriyle kapışması için herşey hazırdı. Aslında ikisi de şöyle havası temiz ve tabiatın göbeğinde bir dinlenme evinde sona kalan üç - beş senelerini tamamlamak zorundaydılar. Ama ne gezer...

İlk takışma Trampa sefirinin 8. Hüsrev'e itimatnamesini verirken ettiği bir cümle oldu.

«— Aman sayın Kral hazretleri bu ne sıhhatsizlik, bu ne çehre... âdeta mum gibi erimişsiniz. Bizim Şah maşallah turp gibi turp! Sizin yanınızda bir delikanlı gibi dinç... Biraz kendinize bakın. Bu kelimeler Kamen'i çileden çıkarmış ve hiddetle:

«— Ulan sefir olacak herif! Senin şahın sabah kahvaltısında ne yer?»

«— Yumurta, reçel, süt, tereyağ...»

«— Havyar yer mi? Havyar..»

«— Hem de nasıl!.. İki kova dolusu, hâlisinden.. Zaten bizim ülkede çıkan havyar hiç bir yerde çıkmaz.»

Kulağı pek iyi işitmeyen 8. Hüsrev baş vezirine sordu:

«— Ne diyor?»

«— Hıyar babandır! diyor.»

«— Sabahleyin babam da hıyar yerdi. Ona söyle yatarken altına sürgü koysun...»

«— Onun sürgü koymağa ihtiyacı yok. Asıl sen kendine bir iki hormon ignesi yaptır. Sarayındaki kadınları, hassa alayına ait subaylar idare ediyor... ne haber?!

Bu çok ağır bir darbeydi... Fakat 8. Hüsrev lâfları tam anlıyamamıştı. Başvezir ona:

«— Senin iktidarsızlığından bahsediyor, dedi. Şuna bir cevap verin, memleketin ırzına lâf ediyor...»

8. Hüsrev dört kişinin yardımıyla yerinden doğruldu ve sefirin suratına okkalı bir balgam oturttuktan sonra:

«— Ulan vezir olacak P......»

dedi. «Biz sülâle ve milletçek erkek oğlu erkeğiz. Bizim memleketin erkekleri başka ülkelerde ün salmıştır. Ben bu yaşta her gece beş kızla başa çıkıyorum. Senin Şahın olacak herif o kızlardan birinin yanından geçse ihtiyar eşek gibi nalları diker... isterse Sultan hanımı yollasın... Zaten memleketten hiç dışarı çıkmadım. Ordularımla sizin memlekete girip sarayınızda güzel bir dışarı çıkarım. Git, Şahına bunu harfiyyen söyle! Defol!»

Şimdi iki memleket arasında bir harp nasıl çıkar anladınız mı?

Yalnız burada bir noktayı açıklamak istiyorum. Bütün bunlara rağmen, harp çıkmayan ve onca harektelerden sonra sıkı fıkı dost olan, hatta birbirine kız vererek akraba olan ülkeler de vardır.

Süavi SÜALE

PRATİK ÇALIŞMA!

Şoförler kaza olmaması için kurban kestiler. *(Gazeteler)*

YILDA KURBAN BİR OLUR **HERGÜN KURBAN BEN SANA**

SÖZÜ DİNLENİR Mİ?

Alplâçin, Ressam Yüksel Aslan'ı şarap şişesinin başında gördüğü zaman:

— Aman dostum diye çıkıştı. Sen doktorunun öğütlerini hiç dinlemiyorsun. Şarap içmeni menetmiş değil miydi?..

— Menetmişti, ama artık sözlerinin hiç bir kıymeti kalmadı.

— Niye?..

— Doktor geçenlerde öldü. Ölü adamın sözü dinlenir mi?

RUH DOKTORU

Barın kapısı açıldı bir adam girdi, tezgâha oturdu, bir bira ısmarladı. Yarısını içti, yarısını birden bire barmenin üstüne döktü. Barmen soğuk kanlı bir kimseydi:

— Niçin yaptınız bunu? diye sordu. Muhatabı mahcup oldu:

— Cidden bilmiyorum, dedi.

— O halde lütfen bir ruh doktoruna gidip görününüz, dedi.

Aradan bir kaç gün geçti. Adam yine geldi. Yine bira ısmarladı. Yine yarısını içip öteki yarısını barmenin üstüne boca etti.

Barmen:

— Ben size ruh doktoruna gidin dememiş miydim? Niçin sözümü dinlemediniz?

Adam:

— Gittim de işte o yüzden bu işi utanıp sıkılmadan yapıyorum.

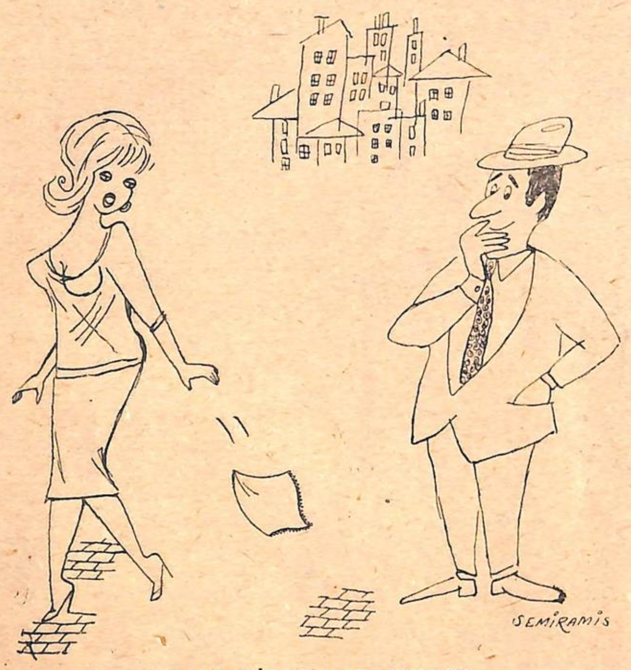

MENDİL KAMPANYASI

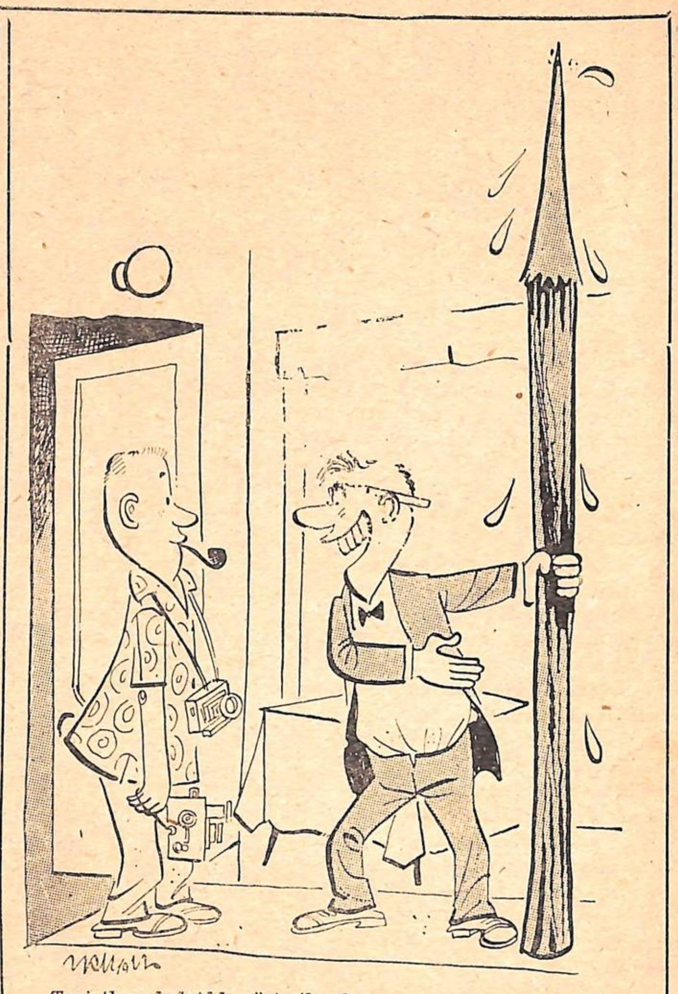

Turistlere kolaylık gösterilecek...

— MERAK ETME MİSTER. YAĞLADIM...

BALİNA

Bir deli Mazhar Osman'la konuşmak istediğini söyler. Kendisini doktorun yanına götürürler. Hemen konuşmıya başlar:

— Efendim der. Ben yeni bir şeyler buldum. İnsan zihni daimi bir faaliyet içindedir.

— Eeee?..

— İşte bu faaliyet zihni yorar, beyni harap eder, insan da hastalanır. Fosfor beyi niçin en iyi gıdadır. Bu da balıkta çoktur. Bütün insanlara zorla balık yedirmeliyiz. Yemiyen olursa kafasını kesmeliyiz.

Mazhar Osman:

— Evet oğlum der. Haklısın. Yarın sabah kahvaltısına bir balinayla başla bakalım.

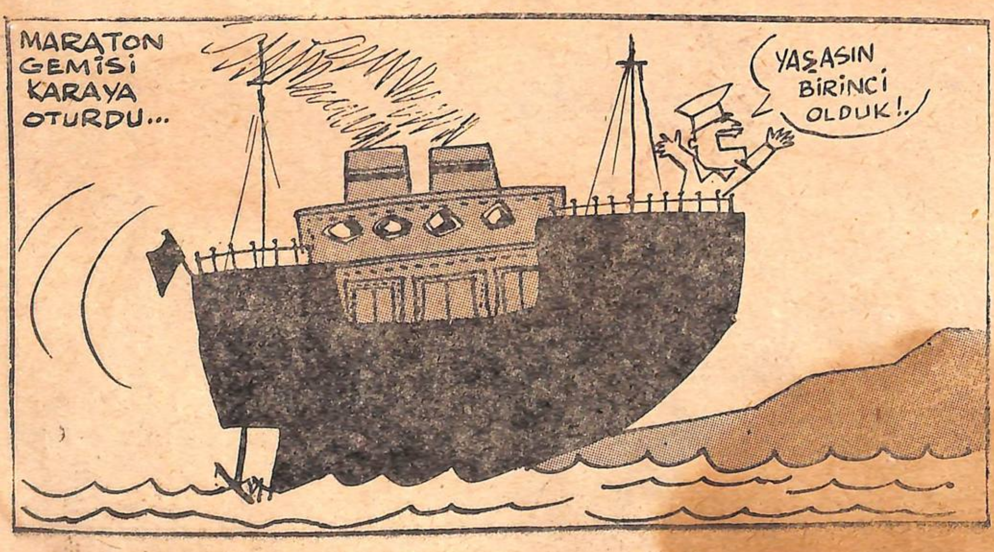

İMECE
Okuyunuz

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.
Dizildiği yer :
Sergün Matbaası

İLAN TARİFEMİZ :
Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

FİATI 1 LİRA

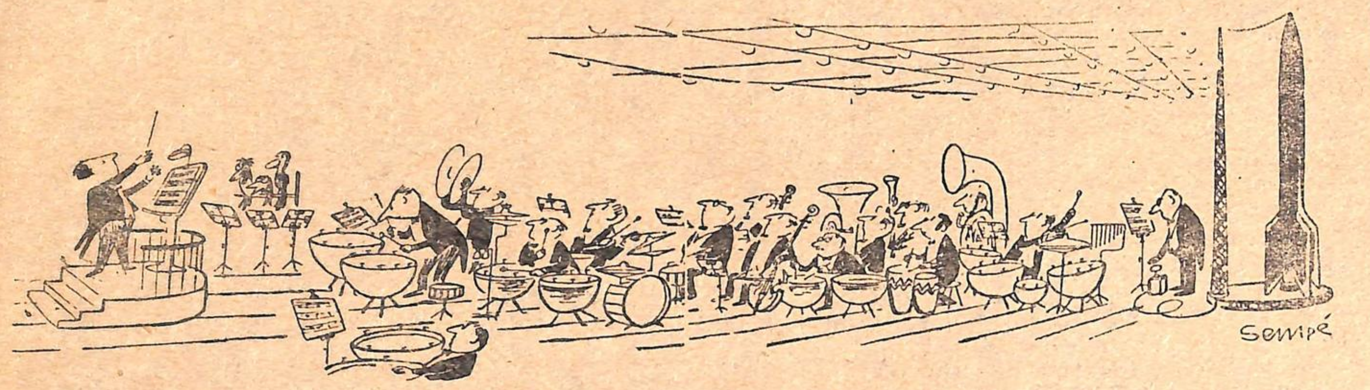

YAZISIZ

BACAK

İki delikanlı siyatik hastalığı yüzünden hastaneye girmişler ve yanyana iki yatağa düşmüşlerdi. Her sabah bir doktor gelerek hasta bacaklarına masaj yapıyor ve bir tanesi masaj esnasında avazı çıktığı kadar bağırdığı halde öteki gık bile demiyordu. Bir gün bu yaygaracı olanı ötekine sordu:

«Nasıl oluyor da o müthiş acılara tahammül ediyorsun. Ben, daha doktor elini bacağıma değdirirken dünyanın en müthiş sancısını duyuyorum.»

«Benim acılara filân tahammül ettiğim yok. Sadece doktora sağlam bacağımı uzatıyorum.»

DERVİŞİN FİKRİ

Bir gazete muhabiri, cinsî cazibesiyle ün yapmış genç ve güzel sinema yıldızının evine gitmişti. Kapıyı açan zenci uşağa:

— Hanımınızı görmek istiyorum, dedi.

Uşak, bütün dişlerini gösteren bir gülüşle:

— Tabiî, diye cevap verdi. Şu anda banyodayken, onu kim görmek istemez?..

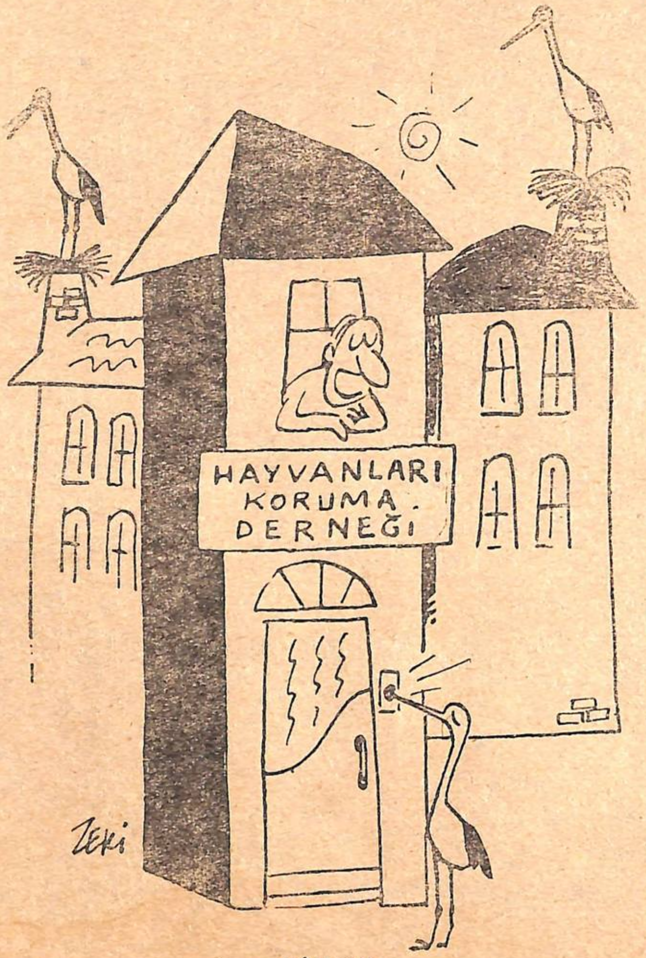

— KİM O?..

DÜŞÜNCELİ KEDİ

Yaşlı bir kadın, cins ve güzel bir erkek kedi almıştı. Kedisine gözü gibi bakıyor, onu çok seviyordu.

Bir aralık, kedi tam üç gün ortadan kayboldu. Döndüğü zaman zayıflamış, tüyleri kirlenmiş, tırmık yaraları içinde kalmıştı.

Kadıncağız onu bir veterinere götürdü. Gerekli ameliyatı yaptırdı ve yüreği rahatlamış olarak evine döndü. Fakat hemen o gün kedisi gene ortadan kaybolmuştu. Bu durum karşısında, kadın telefona sarıldı ve ameliyatı yapan veterinere dert yandı:

— Kedimin, bir daha evden gitmiyeceğini, yaptığınız ameliyatın bunu sağlıyacağını söylemiştiniz?

Veteriner, gülerek cevap verdi:

— Üzülmeyin bayan, kediniz sadece randevularını iptal etmek için gitmiştir. Bundan emin olabilirsiniz. Erkekliği yok oldu diye, nezaketi de elden bırakamazdı ya?

PEDİ - KÜRA

Ayak banyosundan sonra

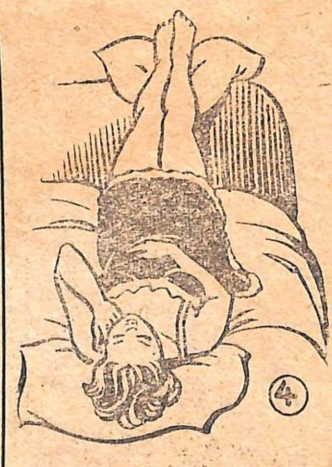

RAHATLIK!..

★ yabancı karikatürler ★

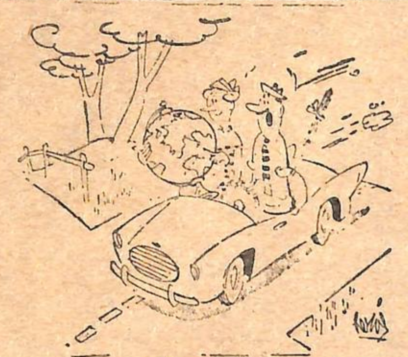

-ŞİMDİ SAĞA DÖNECEĞİZ SEVGİLİM!.

KIZ- KIRDA DA ÇOK ROMANTİK OLUYORSUN SEVGİLİM!.

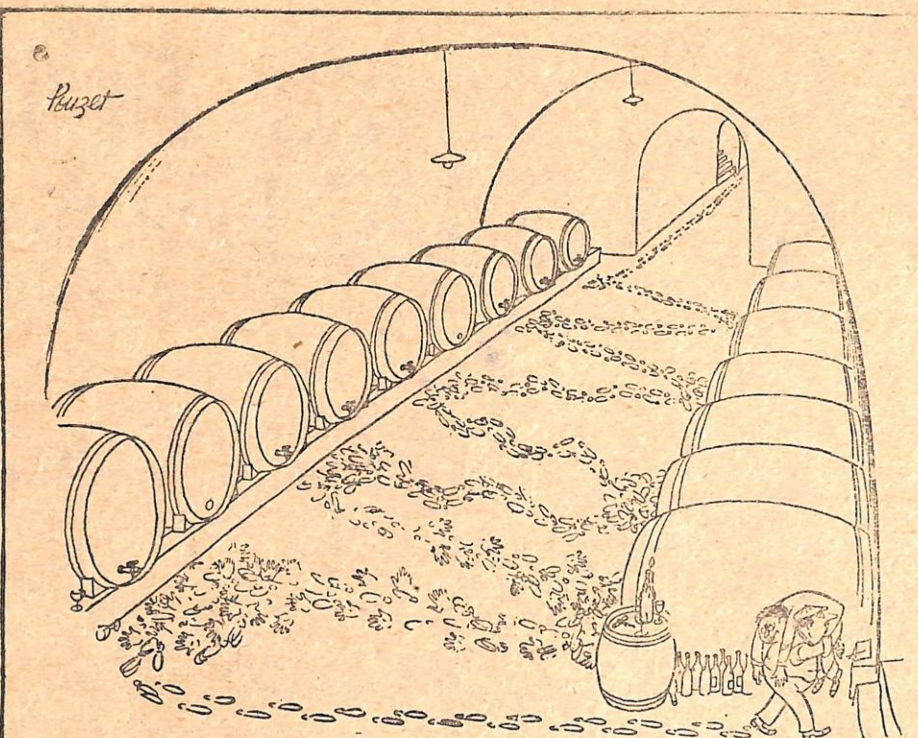

YAZISIZ.

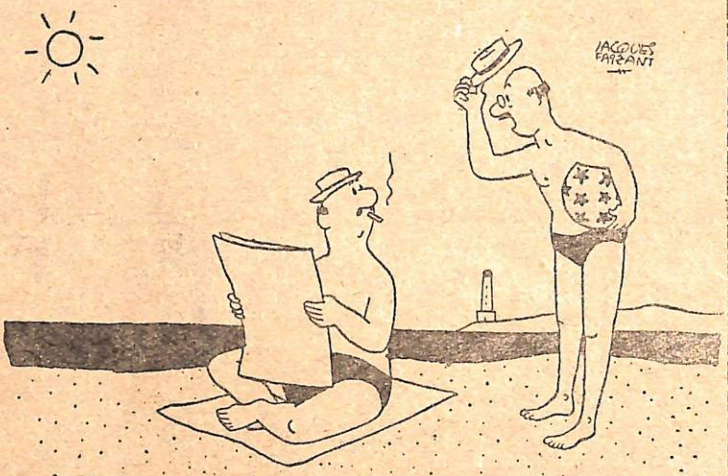

-AFFEDERSİNİZ, BENİMLE OYNARMISINIZ ?..

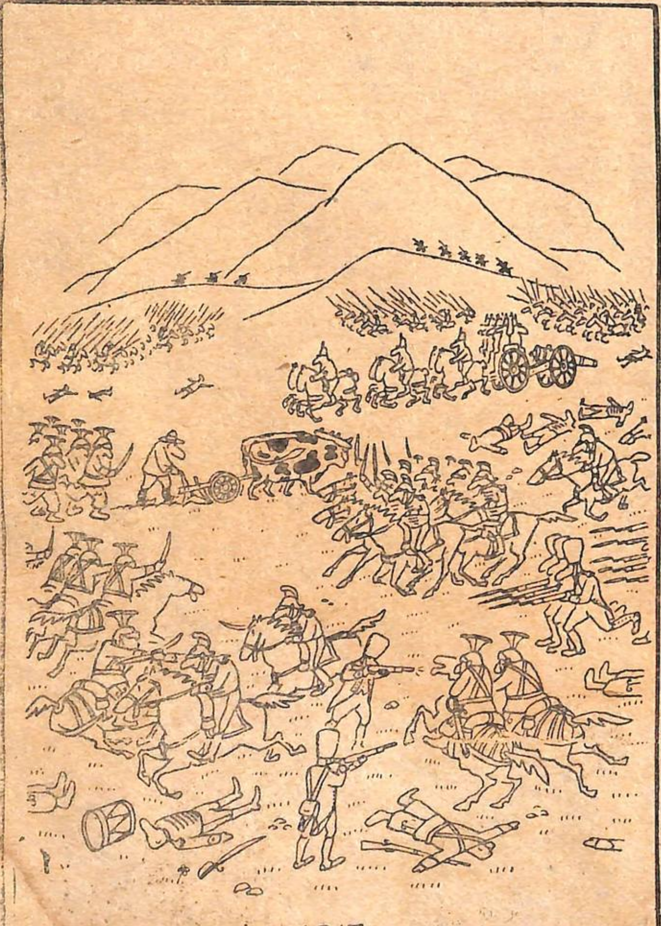

YAZISIZ

-STOP, VİTESTEN ÇIKAR, TAMAM BAS GAZA!..

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

Tefrika No: 22

İçimden, tam yerine gelmişim, diye düşündüm. Yahu bu karı ? koca bana kumpas mı kurmuşlardı ne? İlkten hiç ağzımı açmadan beni süzüp duran Bay Bıyık'ın, kadehleri dikdikçe çenesi de açıldı. Hiç durmadan namus üstüne nutuk veriyordu:

— Var öyle delikanlılar efendim, namusda göz koymuştur...

— Haklısın beyefendi, öyle sütü bozuklar da vardır şüphesiz. Onların aile arasına alınması hiç doğru değil tabii..

— Er bir insan bir değildir çünküm... Ben öyle bir insanın iki gözünü birden çıkarttırırım. Ama zatıâliniz alınmayasınız üs tünüze. Var öyle namus düşmanı, yok mi...

— Beş parmak bir olmaz beyfendi...

Herif belâ... Doğrusu korkmağa da başladım.

— İnsan niçin yaşıyor? diye bağırarak fırladı.

— Namus için... dedim.

— Hah, bravo... Tamam, namus için yaşıyor insan kardaşım. Ben namusumda toz kondurtmam... Bir lâf çıksın, vallahi öldürttürüm.

Sanki adam nerdeyse tabancasını çekip, namlusunu göğsüme dayayacak.

— Biri yan baksın namusuma, baksın... Bakamaz...

— Bakamaz beyefendi, ne haddine...

— Baktırmam... Ölüm ölüm bir ölüm... Bir erkek, eğer erkek ise, ailesini kıskanacak...

— Kıskanacak tabiî, hiç şüphesiz...

Adam içtikçe çıldırıyordu.

— Namus...

— Tabiî beyfendi, namus işi başka bir işe benzemez. Namusla şaka olmaz...

Ne desem yatıştıramıyordum.

— Değil ki gözünde koymuş, şöyle bir yandan bakmış olsa vallahi geberttiririm. Bir insan yaşıyor namus için... Öldür ama velâkin namus için öldür Doğru cennete...

— Ben de tamamiyle sizin fikrinizdeyim. Başkalarının karılarına yan gözle bakanların Allah gözünü kör etsin de sürüm sürüm sürünsünler inşallah ...Bendenize artık müsaade, bir işim var da...

— Yooo... bırakmam vallahi... Muhabbet kesilmez yarıda...

Ama ne muhabbet bizimkisi de...

— Namus için ben...

— Ben de sizin gibiyimdir. Bendeniz namus meselesinde bir pire için bir yorgan yakarım.

— Evet... Yakacaksin yor - gaaani... Namus bu, kan ile temizliyeceksin. Biliyorum ki var erangi bir ayileler, namus işin - de pek oyle düşkün değildir.

O «Namus» diye bağırıyor, ben «Namus» diye bağırıyorum.

Allah çok şükür namus diye bağıra bağıra bir yandan da rakıyı çeke çeke sızdı, başı göğsünün üstüne düştü. Ama yine de,

— Namus, namus... diye alçak sesle sayıklıyor.

Birden uyanmasın diye korkumdan ben de onun gibi,

— Namus, namus... diye mırıldanarak toparlandım. Kendimi sokağa atmak için yine böyle mırıldanıp yavaş yavaş ayağa kalkarken, birdenbire arkamdan tiz bir kahkaha duyunca, sırtıma kurşunlar boşalıyor sanıp ürktüm, birden,

— Hayy... diye bağırdım.

Gülen, Bay Bıyık'ın karısıydı. Benim korkumu görünce büsbütün gülmeğe başladı. Ben korkudan, şaşkınlıktan, bir elim kal bimin üstünde hâlâ,

— Namus, namus, namus... diye mırıldanmaktaydım...

Bay Bıyık da,

—Namuss, namusss!.. diye tıslarken yanakları şişip şişip iniyordu.

Kadın gülmekten iki büklüm koltuğa yığıldı, gözlerinden yaş geliyordu.

— Kuzum, size ne oluyor da, namus diye tıslayıp duruyorsunuz? Hadi o kacam, ya siz?

— Bilmem...

Ayağa kalktı. Mantosunu çıkarmadan omuzlarından aşağı kaydırarak düşürdü. Sonra iki kolunu boynuma dolayıp, üstüme asılı kaldı.

— Aman, aman... Ne yapıyorsunuz. Ya kocanız?

— Kocam mı???

Bay Bıyık, göğsünün üstüne düşmüş başının yerini değiştirerek,

— Namus... diye geğirmeğe benzer bir ses çıkardı.

Kadın gülüyordu.

— Reşiiit! diye seslendi.

Gelen delikanlıya,

— Beyefendiyi al da yuvasına götür... dedi.

Reşit, Bay Bıyık'ı iki koltuk altından tutup sürükliyerek dışarı çıkardı.

Kadın koluma girip, beni yatak odasına iter gibi soktu.

— Yaa, işte böyle beyim. Kocaların sertinden hiç korkmam. Onlarda çok iş vardır. Benim anladığıma bakılırsa, bu gece de evinde misafir etmek için sizi gözüne kestirdi.

O sırada Bay Bıyık, kolunda karısıyla yanlarına gelmişlerdi. Karısı Muzaffer'e,

— Gün ışıyor yavaş yavaş... dedi.

Gerçekten de hava aydınlanıyordu, nerdeyse sabah olacaktı.

Bay Bıyık,

— Buyurmaz mısınız bize, biraz muhabbet ederdik, dedi, nişin? Çünküm, ışınmıştır ruhum size...

Karı koca, Muzaffer'i aralarına alıp merdivenlerden inerlerken, Muzaffer'le Halûk göz göze geldiler.

Bahçe serindi. Arabaya bindiler. Bay Bıyık,

— Erkek yaşar namus için... diye konferansına başlamıştı.

— SON —

EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKA İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:

15 APARTMAN DAİRESİ

1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira

ayrıca 1800 talihliye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

BASIN ŞEREF DİVANI'NIN 12 NUMARALI TEBLİĞİ :

Prof. Dr. Naci Şensoy başkanlığında toplanan Basın Şeref Divanı aşağıdaki tebliğin yayınlanmasını kararlaştırmış - tır:

Son günlerde bazı basın mensupları arasında karşılıklı olarak yapılan yayınların ifade ve üslûpları karşısında, Basın Şeref Divanı, Ahlâk Yasasının 2 inci maddesinin aşağıdaki fıkralarının ehemmiyetle hatırlatılmasını zaruri görmüştür.

"Şahıs, müessese ve zümreleri hedef tutan yazılarda galiz kelimeler kullanılmaz, şeref ve haysiyetlere karşı haksız yayın yapılamaz.

Amme menfaatini ilgilendirmeyen hallerde fertlerin hususi hayatları küçük düşürücü şekilde teşhir edilemez.

Şahıslar, müesseseler veya zümreler aleyhinde iftira ve isnatta bulunamaz."

Bu hükümlere azaâmi riayet gösterilmesi hususunda basın mensuplarının dikkatlerinin çekilmesine karar verilmiştir.

VİTA
Çamaşır Suyu

KAR GİBİ

TEMİZLER

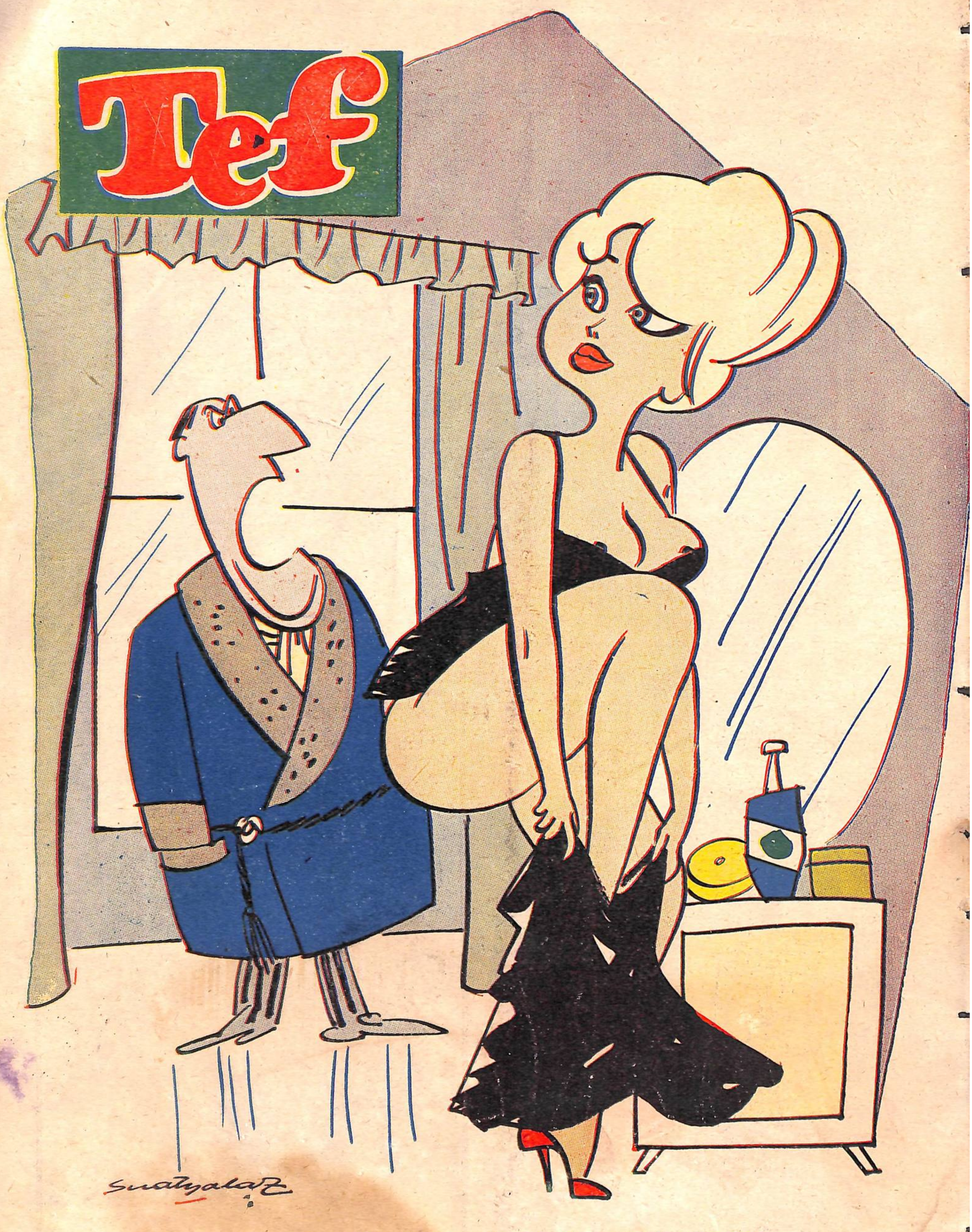

— İyi ama karıcığım kömürcü gelecek diye siyah çamaşır giymek de fazla incelik.